

SVĚTLO

TÝDENÍK MATICE CYRILOMETODĚJSKÉ

29. ČÍSLO / XXIII. ROČNÍK

12 Kč • 0,55 €

19. ČERVENCE 2015

Z obsahu:

Poselství Svatého otce
Františka k 500. výročí
narození sv. Filipa Neriho
- strana 2 -

Modlitba bl. Johna
Henryho Newmana
k sv. Filipovi Nerimu
o sedm darů Ducha
Svatého
- strana 4 -

Život podle Mariina vzoru
a mariánský život v Marii
kvůli Marii (11)

Michael od sv. Augustina
- strana 5 -

Evangelizace opovrhovaných
- strana 5 -

Když kněz žehná
P. Rainer Herteis
- strana 7 -

Neděle a mše svatá
- strana 8 -

Přijetí východních
imigrantů - je třeba lásky
a rozlišování

Rozhovor s Mons. Janem
Graubnerem, arcibisku-
pem olomouckým
- strana 9 -

Vychovávat v duchu
sv. Dona Boska (2)
- strana 11 -

Moc má Ježíš
a jeho evangelium
Odpověď kardinála
Raymonda Lea Burkeho
na kritiku jeho osoby
- strana 12 -

Giovanni Francesco Barbieri (1591-1666): Sv. Filip Neri

Poselství Svatého otce Františka k 500. výročí narození svatého Filipa Neriho

Nejdůstojnějším otci Mariovi Albertu Avilésovi CO, generálnímu zástupci Konfederace oratoria svatého Filipa Neriho.

Pětisté výročí narození svatého Filipa Neriho, narozeného ve Florencii 21. července 1515, mi poskytuje radostnou příležitost duchovně se spojit s celou Konfederací oratoria, abychom si připomněli toho, jenž žil šedesát let ve Věčném městě a zasloužil si přívlastek „apoštol Říma“. Jeho životní cesta byla hluboce poznamenaná vztahem s osobou Ježíše Krista a úsilím nasměrovat na ni duše svěřené jeho duchovní péči. V okamžiku smrti odkázal: „Kdo hledá něco jiného než Krista, neví, co by chtěl. Kdo hledá něco jiného než Krista, neví, co si přeje.“ Z této zřehavé zkušenosti společenství s Pánem Je-

žišem se rodilo oratorium, církevní skutečnost charakterizovaná intenzivním a radostným duchovním životem: modlitba, naslouchání a rozhovor o Božím Slovu, příprava na hodné přijímání svátostí, formace křesťanského života prostřednictvím dějin svatých a církve, skutky lásky ve prospěch nejméně.

Také díky apoštolátu svatého Filipa se úsilí o spásu duší opět stalo prioritou činnosti církve. Znovu se dospělo k pochopení, že pastýři mají být s lidem, aby jej vedli a upevňovali ve víře. Filip byl vůdcem mnohých, hlásal evangelium a vysluhoval svátostí. S velkou vášní se zvláště věnoval službě zpovědníka, až do večera svého posledního pozemského dne. Neustále pečoval o duchovní růst svých žáků, pro-
vázal je v těžkostech života a otevíral je

křesťanské naději. Jeho poslání „kovotepce duší“ bylo jistě podpořeno jedinečnou přitažlivostí jeho osoby, vyznačující se lidským teplem, veselostí, pokorou a jemností. Tyto jeho výjimečné vlastnosti nacházely svůj původ ve zřehavé zkušenosti Krista a v činnosti Božího Ducha, který mu rozšířil srdce.

Otec Filip uměl ve své formační metodě využívat plodnost kontrastů: zamilovaný do důvěrné a skryté modlitby, učil v oratoriu modlitbě v bratrském společenství; přísně asketický ve svém i tělesném pokání předkládal úsilí o vnitřní pokání poznamenané radostí a nezkalenou hrou. Vášnivý hlasatel Božího Slova byl kazatelem natolik skoupým na slovo, že se omezil pouze na pár vět, když se ho zmocňovalo dojetí. To bylo tajemství, které ho učinilo autentickým otcem a mistrem duší. Jeho duchovní otcovství vysvítá z celého jeho konání, charakterizovaného důvěrou v lidi, vyhýbáním se pochmurným a zamračeným tónům, duchem slavnosti a radosti, přesvědčením, že milost

Dokončení na str. 4

Udělejme něco pro svoji duši! Ať chceme, nebo ne, vše, co děláme, jak smýšlíme, jak se vzděláváme, abychom se uměli správně rozhodovat – to vše ovlivňuje stav naší duše, a obráceně. Je to vzájemný vztah, který nemůže mít šťastné řešení, pokud není spojen s tím, kdo člověku dal svobodnou vůli, kdo ho stvořil. Jak říká sv. Filip Neri: „Kdo hledá něco jiného než Krista, neví, co by chtěl.“

A to je první poselství: Pouze život s Ježíšem, s živým Bohem, dává smysluplný směr našemu životu – nejen duchovnímu, ale i duševnímu a tělesnému. V denní praxi se pak jedná především o život z Eucharistie, která je středem života každého křesťana. Svatý Filip Neri si neuměl představit život bez hluboké náklonnosti k Nejsvětější svátosti. Jak jsme na tom my?

Druhé poselství vyvěrá z toho prvního. Žít z Eucharistie znamená účastnit se pravidelně mše svaté, v níž se tajemným a svátostným způsobem zpřítomňuje Ježíšova oběť na kříži. (str. 8–9) Jak řekl nedávno jeden kněz při kázání o slavnos-

Editorial

ti sv. Cyrila a Metoděje: slovo obět se vytrácí ze života lidí, žel i ze života církve. Přitom celá cyrilometodějská mise byla jednou velkou obětí, jež naučila náš národ skrze srozumitelnou řeč chápat a milovat právě výkupnou oběť Ježíše Krista. Podle příkladu Ježíšovy oběti bychom měli jako jeho učedníci i my přinášet oběti za spásu těch, ke kterým nás Pán posílá – k těm, které nám Bůh staví do cesty našeho života. Tak to pochopil i Salvador Iniguez Morales, který skrze poselství Královny míru otevřel své srdce dokořán pro druhé a neohroženě jim sděluje, že jen v Kristu je spása. (str. 5–6)

Mluvíme-li o Eucharistii, vytanou nám na mysl její posvěcení vysluhovatelé – kněží. Období prázdnin je ve znamení primic a také mnohých změn v duchovní správě. A to je třetí důležité poselství: Pamatujme neustále v modlitbách na kněze, a to nejen na nová kněžská a řeholní povolání, ale i na ty, kdo již svátost kněžství přijali. I oni potřebují naši přímmluvu

u Boha, aby ve společenství svaté církve obstáli ve všech ďábelských zkouškách, které na ně v tomto světě doléhají. Tím rovněž pomáháme i své duši, neboť jakékoliv požehnání kněze znamená svolávání Božího dobra do života žehnaného. (str. 7–8)

Posledním poselstvím tohoto Světla, které bych rád zmínil, jsou slova olomouckého arcibiskupa Jana Graubnera: „Nebude-li Evropa křesťanská, bude jednou muslimská.“ (str. 9–10) I zde se otevírá široký prostor pro to, udělat něco pro svoji duši. Ať už tím, že se budeme na všechny potřebné dívat s láskou Boží, nebo tím, že budeme pečlivě v Duchu Svatém rozlišovat, či snad něčím jiným, co nám Bůh konkrétně vnukne. Ale vždy s Ježíšem, nikdy ne bez něho!

To, co naší duši a duším ostatních lidí prospěje nejvíce, je nepochybně vědomí, že každá lidská duše je k nezaplacení, protože byla vykoupena drahou Ježíšovou krví na kříži. To je nejdůležitějším poselstvím pro život v dnešním „beznadejším“ světě!

Daniel Dehner

Doba, kterou vymezil božský Mistr svým učedníkům pro jejich první samostatnou apoštolskou cestu, se schyluje ke konci. Vracejí se na smlouvané místo, kde je Pán očekává. Učedníci jsou plní dojmů a zážitků, radostného úžasu i vděčné pokory. Připoj se k jedné z těchto šťastných dvojic. Rádi ti podají svědectví o své zkušenosti, jak je dobré uvěřit bezvýhradně Pánu a zasvětit se jeho službě. Vyptej se jich podrobně, jaký je to pocit roznášet potřebným Ježíšovo poselství a jeho dary v plné důvěře v jeho slovo. A nezapomeň se zeptat, zda jim v tu dobu, kdy putovali bez mošny a bez náhradního pláště, někdy něco scházelo. Naslouchej jejich příznání, jak přemáhali svůj počáteční ostych a svou nezkušenost, nech si však vyprávět také o tom, jaká je to radost, *zdarma rozdávat, co zdarma dostali.*⁽¹⁾

Sleduj s úctou a vděčností, jak podávají Pánu zprávu o své první evangelizaci. Není již sám upřímný zájem, trpělivá pozornost, s jakou Ježíš naslouchá jejich vyprávění, radostnou odměnou za jejich práci? Pán umí ocenit námahu, jakou museli vynaložit, a také se umí postarat o jejich zasloužený odpočinek. Odvádí si své věrné daleko od lidí na širé moře a na *opuštěné místo, aby byli sami*. Učiň si z tohoto mimořádného zážitku pravidlo pro svůj budoucí život: nyní víš, kam máš jít v první řadě směřovat tvoje kroky, kdykoliv končíš některý namáhavý úkol: na setkání s Ježíšem.

Připadá ti obtížné přejít od práce bezprostředně k rozhovoru s Pánem? Bude to tím, že jsi zvyklý příliš oddělovat modlitbu a práci. Když budeš odcházet za svou práci tak, jak odcházeli učedníci, kteří vyšli právě proto, že je poslal Ježíš, a šli tam, kam je poslal, pak i ty budeš spěchat zpět k němu podobně jako oni, abys mu upřímně pověděl o všem, co jsi prožil, co jsi *činil* i co jsi *učil* nejen svým slovem, ale především svým příkladem. Zvykneš si vyprávět mu upřímně, s kým ses setkal, koho jsi mohl potěšit i kdo potěšil tebe. Ale stejně tak mu předkládej i své neúspěchy a nezdary. Tváří v tvář svému Pánu si nejlépe připomeň, co jsi dělal s ním a podle jeho vůle, a budeš to rozlišovat od toho, co jsi podnikal na vlastní pěst a podle svých vlastních zálib. Překonej přitom svůj ostych a s odvahou mu vyjev i to, co bys ra-

Odpočinek u Pána a s Pánem

Zamyšlení nad liturgickými texty dnešní neděle

Pojďte a trochu si odpočiňte.

ději zamlčel, protože se za to spíše stydiš. Uvidíš, že Ježíš ti bude naslouchat vždy se stejnou láskou a porozuměním. Uvědom si, že nemůžeš mít nic, čím bys ho mohl překvapit. Zná velmi dobře i všechno to, co bys mu nejraději zatajil. Nezarmoutíš ho nikdy, když mu to upřímně vyjevíš, ale bude zarmoucen, když to schovááš jako kámen na dně své duše. Pozornost a trpělivost, s jakou ti naslouchá, není výrazem jeho zvědavosti, ale projevem jeho přízně a přátelství, chce ti udělat radost a dát ti příležitost otevřít a vyprázdnit před ním své srdce, aby je pak zaplnil svou milostí, radostí a pokojem.

Odměnou, které se ti od Pána dostane za tvou bezvýhradnou otevřenost a upřímnost, bude to, že si tě odvede tam, kde *budete sami*, kam nemají přístup lidé ani věci, daleko od každodenního shonu a starosti. Taková důvěrná samota s Ježíšem je pravým odpočinkem duše. Boží Syn vyhledává takovou samotu, aby se setkal s Otcem. Pro tebe je to místo a čas, kdy může Ježíš promlouvat k tobě, aby ti svěřil důvěrně a tiše, co bude nejvíce ku prospěchu tobě samému i všem těm, ke komu tě pošle jeho starostlivá láska. Nikdy se nesnaž odměřovat ten nejdrahocennější čas, který s ním můžeš takto trávit. Pros Ducha Svatého, aby tě naučil dokonale vychutnat, jaká je to blaženost a milost být s Pánem sám. Setrvej s ním, i když se ti zdá, že oba mlčíte a ani nevíte, co právě říct. Těm, kdo se opravdu milují, je velkou radostí být pospolu i bez záplavy slov. Naučíš se oceňovat toto tiicho jako nejlepší příležitost, která vrací všemu, co tě potkalo, i k tomu, co tě teprve čeká, tu správnou hodnotu a nejvyšší smysl. To je ten nejvzácnější čas, kdy tvůj Pastýř *občerstvuje tvou duši a vede tě po správných cestách pro svoje jméno.*⁽²⁾

Pán si tě odvádí k sobě, protože velmi dobře ví, že potřebuješ také posilu. *Prostírá pro tebe stůl,*⁽³⁾ na kterém ti předkládá jako pokrm sám sebe. Umíš náležitě

Liturgická čtení

1. čtení – Jer 23,1-6

„Běda pastýřům, kteří ničí a rozptylují stádo, které pasu,“ praví Hospodin. Proto praví Hospodin, Bůh Izraele, o pastýřích, kteří pasou jeho lid: „Vy jste rozptýlili mé stádo a rozehnali jste ho, nestarali jste se o ně; proto já se postarám o vás pro špatnost vašich skutků,“ praví Hospodin. „Já sám shromáždím zbytky svého stáda ze všech zemí, kam jsem ho vyhnal, a přivedu je nazpět na jejich luhy, porostou a rozmnoží se. Vzbudím nad nimi pastýře, kteří je budou pást, nebudou se již bát ani strachovat, už se neztratí,“ praví Hospodin. „Hle, blíží se dni,“ praví Hospodin, „kdy vzbudím Davidovi zákonitý výhonek, krále, který bude panovat moudře a konat právo a spravedlnost na zemi. Za jeho dnů dojde Juda spásy a Izrael bude bydlet v bezpečí. To je jméno, kterým ho budou nazývat: ‚Hospodin je naše spravedlnost.‘“

2. čtení – Ef 2,13-18

Bratři! Protože jste nyní spojeni s Kristem Ježíšem, vy, kteří jste kdysi byli vzdálení, stali jste se blízkými Kristovou

Dokončení na str. 8

ocenit tuto jeho božskou starostlivost? I kdyby za tebou *přicházelo a odcházelo* sebevíce lidí, i kdyby se na tebe valilo sebevíce úkolů, dej si záležet na tom, abys měl k tomuto včasnému a nezbytnému nasycení dostatek času a klidu. Důvěrné setkání a rozhovor s Ježíšem mezi čtyřma očima jsou naprosto nezbytné, abys zahleděn sám do sebe neutonul ve své překotné aktivitě. Ona nemůže být cílem. Cílem je Ježíš. Bez něho stejně nikoho nepotěšíš, neuzdravíš ani neočistíš. Setrvávej u něho právě tak dlouho, dokud se neutiší neodbytné nutkání, že už máš naspěch. Nemůžeš odcházet, dokud jsi mu *vzdálený*, dokud se mu nestaneš *blízkým jeho krvi*. Neboj se, čas, který strávíš *na jeho svěžích pastvinách*, ti nikdy nebude chybět. Teprve až se zcela utiší tvé srdce, až uslyšíš jasně, kam a ke komu tě posílá, budeš mít jistotu, že *tě jeho štěstí a přízeň provázejí po všechny dny tvého života.*⁽⁴⁾

Bratr Amadeus

⁽¹⁾ srov. Mt 10,8; ⁽²⁾ Ž 23,3;

⁽³⁾ Ž 23,5; ⁽⁴⁾ Ž 23,6

Modlitba bl. Johna Henryho Newmana k sv. Filipovi Nerimu o sedm darů Ducha Svatého

Na letošní rok připadá pětisté výročí narození sv. Filipa Neri, neboť se narodil 21. července 1515 ve Florencii. Život a působení tohoto velkého světce jsou však spojeny s Římem, kde také 26. května 1595 zemřel: stal se apoštolem Věčného města, zvláště mládeže, známým svou radostí a smyslem pro humor, a zakladatelem řeholní kongregace oratoriánů (ta nyní – od 25. května 2015 do 26. května 2016 – slaví zvláštní jubilejní rok sv. Filipa). O Letnicích roku 1544 se mu během noční modlitby v římských katakombách dostalo mimořádné mystické zkušenosti: láska Ducha Svatého pronikla ve formě ohnivě koule do jeho hrudi a takovým způsobem rozšířila jeho srdce, že mu praskly dvě žilky a jeho bok zůstal natrválo viditelně poznamenan. Na tuto mystickou zkušenost se také odvolává modlitba velkého duchovního syna sv. Filipa, oratoriána bl. Johna Henryho kardinála Newmana (1801–1890), kterou si prostřednictvím Filipovy přímlyvy vyprošuje sedm darů Ducha Svatého:

Můj drahý a svatý ochránce Filipe, svěřuji sebe samého do tvých rukou a pro Ježíšovu lásku – pro onu lásku, s kterou si tě on vybral a učinil tě svatým – tě vzývám: přimlouvej za mě, aby, jako tebe Ježíš přivedl do nebe, i mě v náležitý čas vzal do nebe.

A prosím tě zvláště, abys pro mne obdržel pravou zbožnost k Duchu Svatému, třetí osobě Nejsvětější Trojice, jako jsi měl ty. Jako On o Letnicích tak zázračně naplnil tvé srdce svou milostí, kž

i já mohu mít podle své míry dary nutné k mé spáse. A proto tě prosím, abys pro mě obdržel jeho sedm velkých darů, které by mé srdce disponovaly a povzbudily k víře a ctnosti.

Vypros mi dar moudrosti, abych dával přednost nebi před zemí a rozpoznával pravdu od lži; dar rozumu, abych měl vtíštěna do své mysli tajemství Božího Slova; dar rady, abych ve všech zmatcích viděl jasně svou cestu; dar síly, abych udatně a nezločně bojoval se zlem; dar vědy, abych mohl všechno své konání zaměřo-

vat s čistým úmyslem k Boží slávě; dar zbožnosti, abych byl zbožný a svědomitý; a dar bázně Boží, abych uprostřed všech svých duchovních požehnání pocítoval respekt, úctu a strážlivost.

Nejlaskavější Otče, květe čistoty a mučedníku lásky, oroduj za mne!

Z anglického originálu »Four Prayers to St. Philip: Prayer II«. In: John Henry Newman: Prayers, Verses and Devotions. San Francisco: Ignatius, 2000, s. 325.

Přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Poselství Svatého otce Františka k 500. výročí narození svatého Filipa Neriho – pokračování ze str. 2

nepotlačuje přirozenost, ale uzdravuje ji, upevňuje a zdokonaluje.

Svatý Filip Neri je kromě toho také zářivým příkladem trvalého poslání církve ve světě. Perspektiva jeho postoje k bližnímu, jež svědčí každému o Pánově lásce a milosrdenství, může představovat dobrý příklad pro biskupy, kněze, zasvěcené osoby i věřící laiky. Od prvních let své přítomnosti v Římě vykonával apoštolát v osobních vztazích a přátelstvích, které byly privilegovanou cestou otevírající k setkání s Ježíšem a evangeliem. Tak dosvědčuje jeho životopisec: „Filip se přibližoval k lidem osobně, postupně k jednomu člověku za druhým. Rychle se stávali jeho přáteli.“ Miloval spontánnost, utíkal před vumělkovaností, vybíral si nejzábavnější prostředky pro výchovu ke ctnostem, zároveň předkládal zdravou kázeň, jež zahrnovala úkon vůle k přijetí Krista v konkrétních situacích vlastního života. Byl hluboce přesvědčen, že cesta ke sva-

tosti se zakládá na milosti setkání – setkání s Pánem – přístupného každé osobě každého postavení či stavu, pokud k němu přistoupí s úžasem dítěte.

Trvalé poslání církve si vyžaduje od vás, duchovních synů svatého Filipa Neriho, neuspokojit se s průměrným životem. Naopak, ve škole vašeho zakladatele jste povoláni být lidmi modlitby a svědectví, abyste přitahovali lidi ke Kristu. V našich dnech, zejména ve světě mladých, kteří byli tak drazí otci Filipovi, je velká potřeba takových osob, které se modlí a které učí modlitbě. Svoji „velmi intenzivní náklonnosti k Nejsvětější svátosti Eucharistie, bez které neuměl žít“ – jak prohlásil jeden ze svědků v procesu kanonizace – nás učí, že Eucharistie slavená, adorovaná a žitá je pramenem, z něhož je třeba čerpat, abychom se přibližovali k lidským srdcím. Totiž „s Ježíšem Kristem se vždycky rodí a obnovuje radost“. (*Evangelii gaudium*, 1) Tato radost, charakteristi-

ka oratoriánského ducha, nechť je vždy základní atmosférou vašich komunit a vašeho apoštolátu.

Svatý Filip Neri se něžně obracel k Panně Marii zvoláním „Panna Matka, Matka Panna!“ v přesvědčení, že tyto dva tituly říkají vše podstatné o Marii. Ať vás Ona provází na cestě ke stále pevnějšímu přilnutí ke Kristu a v úsilí o stále autentičtější horlivost ve svědectví a hlásání evangelia. Prosím vás o modlitbu za mne a za moji službu a doprovázím tyto úvahy zvláštním apoštolským poženáním, jež uděluji ze srdce všem členům oratoriánských kongregací, laikům sekulárních oratorií a všem, kdo jsou přičleněni k vaší duchovní rodině.

Ve Vatikánu 26. května 2015

*Z www.oratoriani.sk
(zdroj: L'Osservatore Romano)
přeložil -dd-*

Život podle Mariina vzoru a mariánský život v Marii kvůli Marii (11)

Kapitola XI

Jiné skutky lásky k Marii, kdy se duše raduje z její vznešenosti a z jejího nejsladšího jména a s pokojem spočívá a žije v Marii; v jakém smyslu žije duše v Marii a zároveň v Bohu; jak se v ní rozplývá a s ní spojuje.

Odtud také plyne, že takové duše mohou stěžít i jen na chvíli zapomenout na tuto milovanou Matku, stejně jako nemožnou zapomenout na svého Boha, přítomného všude. Pro něžnost lásky se jim pak zdá, že se v této Matce ztrácejí, že se v ní rozplývají a že jsou jí takřka pohlceni, takže pro onu silnou i lahodnou, vroucí a zároveň vnitřní lásku dospívají k hlubokému zapomenutí sebe i všeho stvořeného.

Někdy, uvažují-li o své přesladké Matce, tak mocné, v takovém majestátu, tak vyvýšené a ctěné a Bohem tolik milované, pociťují tak velkou radost, veselost a já-

sání myslí, že nevědí, co činí nebo říkají, když za to Bohu vzdávají díky a Marii i Boha chválí a jim dobrořečí, a to úměrně vnitřním osvětlením a poznáním, v té chvíli jim uděleným. Pak se ale cítí nedostateční k tomu, aby náležitě chválili a milovali, a tak vytrvávají ve vnitřním mlčení a láskyplném spočinutí. Jejich rozum umdlévá, když obdivuje velikost tajemství tak přesahujících jeho chápání, takže podléhá jako poražený a ponechává samotné vůli, aby milovala.

Jindy duše, která miluje Marii, vnímá, jako by dýchala a žila v Marii, a je naplněna největší sladkostí ducha, když slyší, vyslovuje či píše nejsladší jméno Maria nebo na ně alespoň myslí. Její duch tehdy jása a plesá a její srdce se odevzdává do Mariiných mateřských rukou, aby bylo očistěno od všeho, co se Bohu a Marii nelíbí. To je někdy doprovázeno nevinnými výlevy lásky vůči Marii, takže se podle lido-

vého úsloví: *duše je více tam, kde miluje, než tam, kde oduševňuje*, zdá, že tato duše je více v Marii – a zároveň v Bohu –, než tam, kde přirozeně žije, protože Marii vedle Boha tak upřímně a něžně miluje. V tomto smyslu žije láskyplně v Marii – vedle Boha čili zároveň v Bohu. V tomto smyslu se má také chápat těšení se duše z Marie, rozplývání duše v Marii, spojení duše s Marií nebo také přetváření v Marii. To jest, nakolik láska směřuje k zpodobnění s milovaným a naklání k tomu duši, neboť povahou lásky je směřovat k jednotě s milovaným. To je známo ze zkušenosti, když i smyslná a tělesná láska působí něco takového v lidech smyslných a tělesných.

(Pokračování)

Z latinského originálu

„De vita mariae-formi et mariana in Maria propter Mariam“

(Antverpiae: typis Marcelli Parys, 1671)
přeložil P. Štěpán M. Filip OP

Evangelizace opovrhovaných

Mexičan Salvador Iniguez Morales rozšiřuje poselství Královny míru v městské čtvrti milionového města Guadalajara, kde žijí bandy, drogoví dealeri a prostitutky. O svém apoštolátu, který se nazývá „Královna míru - Dej mi své zraněné srdce“, referoval na Mezinárodním modlitebním setkání mládeže v srpnu 2014.

Jmenuji se Salvador Iniguez Morales a narodil jsem se v roce 1974 v Mexiku. Když mi bylo deset let, slyšel jsem od své babičky poprvé o Medžugorje a tento název se mi Boží Prozřetelností zaryl do srdce.

Jsem nejmladší dítě v zemědělské rodině, mám devět starších bratrů. Jako malý kluk jsem strávil všechny sváteční dny na statku svojí babičky, kde jsme vedli intenzivní život modlitby. Četli jsme denně Písmo svaté, rovněž mnoho životopisů svatých a modlili jsme se pravidelně růžencem. Také jsme četli poselství Královny míru z knihy mojí babičky, jejíž obálka mě velmi zaujala: Mezi stromy jsem viděl kostel se dvěma věžemi, obklopený množstvím lidí a v pozadí jsem viděl kopec. Tam leželo něco pro mne okouzlujícího, co bych rád objevil, a pocítil jsem

velké přání toto místo poznat, ale babička mi řekla: „Můj synu, to nepůjde, protože toto místo je na druhé straně světa. To je odtud velice daleko!“

Poselství Královny míru mě tenkrát zasáhlo hluboko do srdce. Učil jsem se poznávat pojmy, které mi dříve nic neříkaly, jako obrácení, půst a pokání. Dnes si vzpomínám, že jsem se už tenkrát začal postit o chlebě a vodě a přitom jsem cítil hluboký klid v celé své bytosti. Bylo to něco jako plamen v mém srdci, který mi dodal odvahy vyprávět o Bohu a o poselstvích jiným a přinášet malé oběti za záchranu duší. Díky poselstvím jsem pochopil, co to znamená být křesťan a katolík. Poselství mě pozvalo k aktivnímu svátostnému životu a uvedla mě do hlubokého vztahu s Bohem. Věděl jsem, že miluji jenom Ježíše a že patřím jenom je-

Salvador Iniguez Morales na Mezinárodním modlitebním setkání mládeže v Medžugorje v srpnu 2014

mu, a začal jsem dělat věci, za které bych se dříve styděl: pomáhat starým lidem, dávat almužny, rozdávat lidem na ulici jídlo a jiné malé skutky lásky. Tak jsem vstoupil do semináře, protože jsem si myslel, že je moje povolání stát se knězem.

Ale brzy jsem poznal, že to pro mne nebyla vůle Boží. On měl se mnou jiný plán. Absolvoval jsem vyšší školu péče o staré lidi a začal jsem pracovat v nemocnici. Přitom jsem na nějaký čas ztratil Medžugorje z očí, až jsem zase narazil na knihu své babičky. Na zadní straně obalu jsem našel adresu medžugorského

► modlitebního kroužku v Guadalajaře. Na jednom takovém modlitebním večeru jsem se setkal s mužem, který měl podobnou práci jako já. Rozhodli jsme se seznamovat s poselstvím Gospy především ty lidi, kteří nevěděli nic o Boží lásce. Tak jsme chodili mezi závislé na drogách, do nevěstinců a k bezdomovcům, chudým a opuštěným. Naši činnost jsme nazývali: „Apoštolát Královny míru – Dej mi své zraněné srdce“.

Dobře jsme se předtím připravili, než jsme se setkali s prostitutkami a transvestity. Když jsem poprvé stál před prostitutkami, zeptal jsem se jednoduše: „Kolik bys chtěla?“ Jedna z nich odpověděla: „250 pesos.“ Odpověděl jsem jí: „To je příliš málo!“ Ona odvětila: „Co platíš normálně?“ Nato jsem řekl: „Nic. Protože ty jsi k nezaplacení! Ty jsi hodnota krve, kterou Ježíš na kříži za tebe prolil.“ Přitom jsem jí ukázal obraz Královny míru a řekl jí, že jsem nepřišel, abych ji odsuzoval, ale přinesl jí poselství Boží lásky a milosrdenství. A začal jsem jí vyprávět o Medžugorje, že má Matku v nebi a že bych nechtěl, aby její duše byla ztracena a zemřela dříve, než ji pozná.

Když jsem jednou šel do městské čtvrti Guadalajara, kde se zdržují především kriminálníci, tlupy a drogoví dealeri, stál přede mnou náhle v jedné neprůjezdné ulici drogový dealer s vytaženým nožem v ruce a vyzval mě: „Dej mi všechny ceny, co máš!“ Odpověděl jsem: „Prosím, jenom ne můj růženec z Medžugorje!“ Zeptal se mě: „Co je Medžugorje?“ Odpověděl jsem: „To je místo, na kterém se zjevuje blahoslavená Panna a dává poselství.“

To ho ale vůbec nezajímalo. Vytrhl mi tašku z ruky a začal vyhazovat všechno na zem: Bibli, růžence, obrazy Královny míru a milosrdného Ježíše. To všechno ho nazlobilo. Potom se mě ptal, jestli je to všechno, co mám u sebe. Chtěl ze mě vynutit, jestli nemám schovány ještě nějaké peníze. Řekl jsem: „Mám ještě žizeň.“ Ptal se užasle: „Je to možné, že si nemůžeš dovolit sklenici vody?“ Potom šel se mnou do obchodu a koupil mi láhev vody. Zakrátko jsme byli jako bratři. Od té doby mě provází při mém apoštolátu, čistí ulice, kde stavíme malé oltáře a modlíme se růženec se ženami z ulice.

Jednou jsem dostal na facebook poselství od neznámé osoby. Nebylo u toho

Poselství Královny míru Mirjaně

„Drahé děti! Zvu vás, abyste šířili víru v mého Syna, vaši víru. Vy, děti moje, osvěcené Duchem Svatým, apoštolové moji, přinásejte ji druhým, těm, kteří nevěří, neznají, nechtějí vědět, ale zato vy se musíte mnoho modlit za dar lásky, neboť láska je rysem pravé víry, a vy budete apoštolové mé lásky. Láska vždy znovu oživuje bolest i radost Eucharistie, oživuje bolest muk mého Syna, který vám ukázal, co to znamená nesmírně milovat, oživuje radost, že vám zůstavil svoje Tělo i svou Krev, aby vás sebou živil a tak byl jednou s vámi.“

Hledíc na vás s něžností, cítím nesmírnou lásku, která mě posiluje v mém přání dovést vás k pevné víře. Pevná víra vám dá radost a veselí na zemi i v konečném setkání s mým Synem. To je jeho přání. Proto žijte Ho, žijte Lásku, žijte Světlo, které vás neustále osvětluje v Eucharistii. Prosím vás, abyste se mnoho modlili za vaše pastýře, abyste se modlili, ať máte co nejvíce lásky k nim, neboť můj Syn vám je dal, aby vás živil jeho Tělem a učilí lásce. Proto je milujte i vy. Ale, děti moje, pamatujte: láska znamená snášet i dávat, ale nikdy, nikdy nesoudit. Děkuji vám.“

Medžugorje, 2. července 2015

žádné foto. Tato osoba mě chtěla poznat, protože jsem ji zaujal svoji fotografií. Ptala se na moji práci a na volný čas. Nejdříve jsem si myslel, že to musí být nějaká žena, ale byl to chlapec. Odpověděl jsem, že s ním nechci mít nic společného, ale on mě zasypával tisíci facebookovými zprávami, aby zorganizoval setkání se mnou. Nakonec jsem mu řekl: „Já mám jednoho snoubence a nechtěl bych ho za žádnou cenu ztratit, protože ho tak velice miluji.“ On odpověděl hned: „Já jsem věděl, že jsi teplý; dej mi alespoň naději!“ Odpověděl jsem: „Ne, já jsem svému snoubenci slíbil!“ Také jsem mu řekl, že můj snoubenec všechny naše rozhovory zná. Pak řekl: „Ok, zeptej se ho, jestli by chtěl mít vztah ve třech?“ Tu mě náhle napadla myšlenka a já jsem řekl: „Ano, chtěl by to.“ Domluvili jsme si setkání jedno odpoledne v blízkosti domu. Když jsem při-

Salvador Iniguez Morales,
Mezinárodní modlitební setkání
mládeže v Medžugorje, srpen 2014

šel, ptal se mě: „Kde je tvůj snoubenec?“ Odpověděl jsem: „Tady uvnitř, v dómě.“ I když nebyl nadšený, vešli jsme dovnitř. Když jsme se blížili k oltáři, zeptal se: „Tak kde je?“ Odpověděl jsem: „Tam nahoře, na kříži! Čeká už dlouho na tebe, aby ti řekl, jak velice tě má rád a že tě vykoupil svojí krví a každý den na tebe čeká!“

Jeho oči zaplavily slzy. Chtěl odejít, ale přemluvil jsem ho, aby zůstal, a vyprávěl jsem mu o zpovědi. Daroval jsem mu růženec z Medžugorje a nechal ho o samotě před Nejsvětějším.

V květnu 2012 jsem měl hovor se španělským televizním moderátorem, který chtěl vědět, co dělám, a chtěl mě pozvat, abych se zúčastnil práce na dokumentárním filmu „Mariina zem“ (Tierra de Maria). Pozval mě do Medžugorje a zaplatil mi cestu. Tenkrát jsem měl právě 38 let a úplně neočekávaně se mi splnilo životní přání. Od této návštěvy v Medžugorje není už můj život tím, jakým býval. Gospu nemůže nikdo zadržet. Ty, kdo jdou s ní, nemůže nikdo zadržet. Tak roste náš apoštolát den ode dne a zažíváme stále přítomnost a mateřské vedení Královny míru.

Využijme tohoto času milosti, který nám Maria dává. Objevte svoje povolání a svoje poslání! Proste Gospu a ona vám ukáže vaše poslání!

Zdroj: Glasnik Mira 4/2015

- německý překlad Mag. Marija Stelzer

Z Oase des Friedens 5/2015 přeložil -mp-

Když kněz žehná

Působí radost obdarovávat jiné lidi, zvláště tehdy, když spolupůsobí sám Bůh. To prožívám stále znovu, když jsem požádán, abych udělal své kněžské požehnání. K tomu mohu uvést dvě malá, ale přece působivá svědectví...

Dvě dámy, které nezávisle na sobě zaklepaly u mě na domovní dveře, nosily už v mateřském těle mladý život. Obě mě žádaly, abych požehnal jejich těhotenství a tím to malé dítě i celou rodinu.

Dítě leželo ve správné poloze

První žena mi vyprávěla, že se velmi těšila na přirozený porod, ale gynekologové ji ho nedoporučovali. Nebrali si před ní servítky a říkali, že nebude možné vyhnout se císařskému řezu, protože zaprvé dítě leží opačně, tedy hlavičkou nahoru, a zadruhé je vidět malou trhlínu na nebezpečném místě v mateřském těle. Tak jsem položil na těhotnou své posvěcené kněžské ruce a pronášel požehná-

ní, přičemž také budoucí maminka řekla nějaká žehnající slova nad svým dítětem.

O několik málo dní později mi zavolal telefon. Když jsem vzal sluchátko, uslyšel jsem už křičet nově narozené dítě. Přesťastná mi vyprávěla ona požehnaná žena, že už žádná trhlina není vidět a dítě leželo ve správné poloze, a tak mohlo přijít na svět přirozeným způsobem. Mohl bych vám jmenovat místo a jméno, protože je to pravda stejně jako druhý příklad o síle kněžského požehnaní, který chci teď vyprávět.

O dřívější těhotenské nevolnosti nebylo už řeči!

Druhá těhotná žena, která mě prosila o požehnaní, přivedla už na svět více dě-

tí. Tato matka byla plná strachu, protože všechny předchozí porody byly provázeny dlouhotrvajícími a bolestivými potížemi a vedly potom k těhotenským depresím. Neváhal jsem dlouho a udělal to jako

Ježíš tím, že jsem své kněžské ruce na ni položil a přitom pronesl žehnající slova.

Přešlo několik týdnů, až jednoho dne stála u mne v bytě šťastná matka s rozzářenými očima spolu s dítětem v náručí. Ta paní, kterou jsem tehdy požehnal, mi plná štěstí vyprávěla, že sotva spolu se svým mužem stihli dojít na kliniku, tak rychle přišlo dítě na svět. Kromě toho mi řekla, že po nevolnostech a depresích už nebylo stopy. Naopak: Byl jsem oběma rodinami pozván ke křtu a tuto svátost jsem také sám udělal. Velká radost a hluboká vděčnost naplnily naše srdce, protože na Božím požehnaní všechno záleží.

*Z Medjugorje aktuell 3/2015
přeložil -mp-*

O síle kněžského požehnaní

„Ježíš vkládal na ně ruce a žehnal jim.“ (srov. Mk 10,16)

Když žehná kněz, žehná Ježíš sám. Tuto duchovní skutečnost mohlo vidět více světců.

P. Herteis vysvětluje podle Písma svatého význam požehnaní.

Představte si, že jste velkým obdivovatelem slavného pianisty. Jednoho dne uslyšíte venku u dveří hru na klavír, která vychází zevnitř. Jste si jistý, že za těmi dveřmi hraje váš obdivovaný umělec. Protože skladba je přednášena tak, že jenom váš obdivovaný virtuos je schopen takto hrát. Ale když otevřete dveře, nevěříte svým očím. Nějaký muž, který nikdy neseděl před klávesnicí, hraje tak zaníceně, jako by byl sám génius. Mohli byste si dokonce myslet, že váš známý hudebník vstoupil do tohoto neznámka a přednáší skrze něho mistrovské dílo. Světsky nazíráno je to nemožné. Ale při kněžském svěcení se děje podobný právě popsáný jev.

Požehnaní kněze

Slyšíme hlas kněze, vidíme ho před sebou stát a cítíme jeho ruku, kterou na nás klade. Ale ten, který skrze kněze jedná, je sám Kristus. Kněz je tedy,

jak církev učí, druhý Kristus, který jedná v zastoupení Ježíše Krista, hlavy církve. Kdyby tomu tak nebylo, nemohl by kněz nikdy říkat: „Rozhřešuji tě“, nebo: „Toto je moje tělo.“

Kristus ale nejedná jenom tehdy, když kněz uděluje svátosti. On je právě tak všemohoucí a plodně působící, když kněz uděluje požehnaní. Biblicky je tato skutečnost podložena v Jan 20,21. Zde Ježíš říká dvanácti apoštolům, které si zvolil, a jejich nástupcům, tedy biskupům a kněžím: „Jako mne poslal Otec, tak i já posílám vás.“ Jeden z důvodů, proč Otec poslal svého Syna, spočívá v tom, že Ježíš se dotýká svými rukama lidí, žehná je a dává jim plnou moc, čímž se děje spása a uzdravení. Konkrétní příklad najdeme v Mk 7,32–35. Ježíš se tady dotýká uší a jazyka hluchoněmého a vyslovuje osvobozující slovo „Effatha“, načež nemocný mohl znovu slyšet a mluvit. Ježíš nese tedy v sobě takovou ohromnou bož-

skou plnou moc, že lidé nevycházejí z údivu, jak čteme v Mt 9,8. Stejnou božskou mocí jedná Kristus, jak už bylo řečeno, skrze své vysvěcené služebníky, biskupy a kněze, když vkládají své ruce k požehnaní a přitom vyslovují spásonosná slova, tím že požehnaní formulují.

Požehnaní otce

Jak je k nezaplacení cenné požehnaní otce rodiny, si můžeme přečíst v 27. kapitole knihy Geneze. Zde uděluje toto rozhodující požehnaní otec Izák prvorozenému synovi Ezauovi, ale mladší syn Jakub udělá všechno možné, žel, dopustí se i podvodu, aby toto požehnaní dostal.

V Novém zákoně přísluší toto život proměňující požehnaní tehdejšího otce rodiny otcí rodiny církve, tedy knězi nebo biskupovi. Protože na požehnaní všechno záleží, bral Ježíš – jak čteme v Mk 10,16 – děti do náručí, kladl na ně ruce a žehnal jim. ►

► Pán s vámi!

„Žehnat“, to znamená v původním významu slova někomu něco přislíbit. Od toho mají také úvodní slova kněžského požehnání závažný význam a účinek. Ta zní: „Pán s vámi!“ Ve Starém zákoně jsou některá místa v Bibli, která ukazují, jaké milosti proudí, když Pán je s člověkem. Například čteme v Gn 39,1-2, že Josef byl svými závistivými bratry prodán do Egypta. Protože ale Pán byl s ním, dařilo se mu u dvořana, u kterého v Egyptě žil. O několik veršů dále, ve stejné kapitole Josefova vyprávění se dovídáme, že byl Josef uvržen do vězení na základě vyhnání vyprávění manželky úředníka. Geneze 39,21 nám dává na vědomí, že Pán byl znovu s Josefem, protože se mu dostalo přízně žalárníka. Nakonec uvedeme ještě třetí biblický příklad toho, co se člověku dostane, když kněz někomu přeje, aby Pán byl s ním. Tak Samuel byl člověkem, ke kterému Pán mluvil už od nejranějšího mládí. V 1 Sam 3,19 se nám vypráví, že Samuel dorůstal. Protože Pán byl s ním, nenechal Pán ze všech slov, která k Samuelovi promluvil, nic nesplněno.

Otevřeme tedy svá srdce doširoka a přijměme vděčně ty spásonosné a osvobozující dary, které dostáváme, když nás žehná papež, biskupové nebo kněží, protože to je požehnání Ježíše samotného.

*Z Medjugorje aktuell 3/2015
přeložil -mp-*

Liturgická čtení - dokončení ze str. 3

krví. Jen on je náš pokoj: obě dvě části (židy i pohany) spojil v jedno a zbouřil přehradu, která je dělila – když na svém těle zrušil příčinu nepřátelství, která záležela v Zákoně s jeho příkazy a ustanoveními. Tak vytvořil ve své osobě z těchto dvou částí jediného nového člověka, a tím zjednal pokoj a křížem usmířil obě strany s Bohem v jednom těle, aby tak sám na sobě udělal konec onomu nepřátelství. A pak přišel a zvěstoval pokoj vám, kteří jste byli daleko, i těm, kteří byli blízko, neboť skrze něho máme my i vy přístup k Otci v jednom Duchu.

Raně křesťanský teolog a mučedník Justin zmiňuje slovo „neděle“ poprvé v jednom dopisu židu Tryfonovi okolo roku 150. V tento první den v týdnu stvořil Bůh svět, Kristus vstal z mrtvých a křesťané se shromažďují k bohoslužbě. Předtím, než se slovo neděle (Sonntag) zabydlelo zvláště u Germánů, používalo se podle Pisma svatého slova „první den týdne“, „osmý den“ nebo „Den Páně“. Ve všech čtyřech evangeliích můžeme číst o zmrtvýchvstání Ježíše Krista prvního dne po sobotě: po sobotě, za ranního svítání prvního dne týdne, přišla Marie Magdalská a ta druhá Marie, aby navštívily hrob (Mt 28,1; Mk 16,2; Lk 24,1; Jan 20,1). Ve Skutcích apoštolských se používá pro slavení mše svaté prvního dne pojmu „lámání chleba“ (Sk 20,7-11). Také Pavel píše o shromáždění svatých (pokřtěných křesťanů) k bohoslužbám v prvním dnu týdne (1 Kor 16,1n). V Janově evangeliu se nám podává zpráva o tom, že se Ježíš jako zmrtvýchvstalý ukázal osmého dne (o Bílé neděli) apoštolům a Tomášovi ve večeradle (Jan 20,26). Zjevení Janovo popisuje jeho vytržení ducha v den Páně (Zj 1,10).

Písmo svaté nám podává zprávu o zmrtvýchvstání Ježíše Krista v prvním dnu týdne. Z tohoto důvodu nazývá tento den „dnem Páně“. Bohoslužby, kte-

Evangelium - Mk 6,30-34

Apoštolové se shromáždili u Ježíše a vypravovali mu všechno, co dělali a učili. Řekl jim: „Pojďte i vy někde na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“ Pořád totiž přicházelo a odcházelo tolik lidí, že neměli čas se najíst. Odjeli tedy lodí na opuštěné místo, aby tam byli sami. Mnozí je viděli odjíždět a poznali jejich úmysl. Ze všech měst se tam pěšky sběhli a byli tam před nimi. Když (Ježíš) vystoupil, uviděl velký zástup a bylo mu jich líto, protože byli jako ovce bez pastýře; a začal je poučovat o mnoha věcech.

Neděle a mše svatá

ré se konají tohoto dne, se skládají z bohoslužby slova a bohoslužby oběti. Středem bohoslužby slova jsou čtení z Pisma svatého, kázání a zpěv žalmů. Tuto první část mše svaté převzali křesťané od židů, kteří se vždycky shromažďovali o sabbatu (sobotě). Také Ježíš navštěvoval pravidelně o sabbatu (sobotě) bohoslužby, četl z Pisma svatého a kázal (Lk 4,16-22).

Druhá část mše svaté (bohoslužba oběti) se odvozuje z Poslední večeře (Mt 26,26-28; Mk 14,22-24; Lk 22,19-20, 1 Kor 11,23-25) a z oběti Ježíše Krista na kříži (Mt 27,45-50; Mk 15,33-37; Lk 23,44-46; Jan 19,25-30). Na rozdíl od židů se křesťané shromažďují kvůli vzkříšení Ježíšovu v prvním dnu týdne, nikoliv v sedmý den. V listu Barnabášově (napsaném asi mezi lety 98 a 110) se klade důraz na tento rozdíl: Kvůli zmrtvýchvstání Ježíše Krista v první den týdne se přesunuje z vůle Boží slavení sabbatu na neděli! Bůh ustanovuje spásonosnými událostmi při Poslední večeři a smrti Ježíšovou na kříži novou smlouvu, kterou potvrzuje vzkříšením Ježíšovým v neděli!

Chodme v tento den na mši svatou. Mše svatá je tajemným a svátostným zpřítomněním oběti Kristovy podle jeho vlastních slov: „Toto je mé tělo, které se za vás vydává; to činite na mou památku.“ (Lk 22,19) To uložil Ježíš apoštolům při Poslední večeři. Apoštolové zase předali poslání a milost svícením na kněze a biskupy, aby tak zpřítomnili oběť Kristovu od východu slunce až k západu. Účast věřících na nedělní bohoslužbě se připomíná v listu Židům velmi důraznými slovy: „Neopouštějte své vlastní shromáždění, jak to někteří mají ve zvyku, ale navzájem si dodávejte odvahy, a to tím spíše, že vidíte, jak se přibližuje onen Den. Vždyť hřešíme-li svévolně poté, co se nám dostalo poznání pravdy, není už žádná oběť za hříchy. Je tu naopak hrozivá vyhlídka na soud a na rozlícenost ohně, jenž má pozřít buřiče. (...) Nemyslete, že ten, kdo pošlape Syna Božího, kdo nebude pokládat za posvátnou krev smlouvy, v níž on byl posvěcen, a bude urážet Ducha milosti, nebude shledán hodným trestu mnohem těžšího?“ (Žid 10,25-29) Nepohrdejme tedy ve mši svaté prolitou krví

► smlouvy Ježíše Krista naší nepřítomností, ale zúčastňujeme se každou neděli mše svaté s láskou a vděčností. Nechejme se očistit krví Ježíše Krista prolitou na kříži ve svaté zpovědi od svých hříchů, jako to udělal lotr po pravici (Lk 23,39-43).

Pohlížejme na účast na nedělní mši svaté jako na vnitřní povinnost jako první křesťané. Kristus sám je přítomen při proměňování svým tělem a krví, ve svém božství a lidství skrytý ve způsobách chleba a vína. Vlastnosti chleba a vína zůstávají zachovány, proto vnějšími smysly nepostřehneme nic. Ale víme podle slov Ježíšových, že „toto je moje tělo; toto je má krev“ (Mk 14,22.24), že je skutečně přítomný. Při této největší události na světě nechceme v neděli chybět!

Co všechno neuděláme pro svoje zdraví nebo pro svoji zábavu! Udělejme také něco pro svoji duši! Vždyť nám musí jít v první řadě o království Boží a jeho spravedlnost, pak nám bude všechno ostatní přidáno (Mt 6,33).

Vezměme si za příklad první křesťany. Existuje mnoho starých svědectví, která pojednávají o slavení mše svaté v den Páně (v neděli). Čteme o tom

v Didaché. Toto dílo vzniklé okolo roku 100 bychom mohli považovat za nejstarší katechismus.

Svatý papež a mučedník Ignác z Antiochie († 110) připomíná v dopisech Efezanům a Magneským, aby chodili v neděli na mši svatou. Jestliže to nečiní, jsou pyšní a odsuzují sami sebe. Ve mši svaté se Bůh uctívá na zemi nejvíce. Vždyť oběť na kříži, kterou přinesl jeho jednorozený Syn Ježíš Kristus z nekonečně poslušné lásky, se na našich oltářích zpřítomňuje.

V průběhu krutého pronásledování křesťanů za císaře Diokleciána se v roce 304 křesťané navzdory hrozbám smrti nedali odstrašit od účasti na nedělní mši svaté. Je zástupně uvedeno 49 křesťanů, kteří vytrpěli u Kartága mučednickou smrt.

Také dnes se ještě dovídáme o podobných případech odvážných křesťanů. V Africe přijali tři sourozenci ve stáří mezi 10 a 14 lety křest. Vydali se na pětidení pěší pochod, aby se zúčastnili nedělní mše svaté. Byli jedinými křesťany ve své vesnici, a proto je jejich otec strašně bil. Zůstali věrni Ježíšovi a přicházeli znovu na mši svatou. Jeden čtrnáctiletý sirotek

se zřekl po 2. světové válce adopce a selského dvora, který mu nabízeli náhradní rodiče, kteří se o něho dobře starali, za odpad od katolické víry. Jedno děvče stejného stáří bylo svým otčímem bito, protože chodilo na nedělní mši.

Dnes musíme pro to možná snášet jenom posměch a pohrdání. Kdo pro těžkou nemoc, pro péči o nemocné nebo z důvodu povolání se nemůže zúčastnit v neděli mše svaté (služba v nemocnici, hasiči, policisté, záchranáři, železničáři), je omluven. Ale budme vynalézaví. Zohledňujeme ve svém služebním plánu mši svatou. Při své dovolené do blízkých i vzdálených zemí, při výletech a cestách pamatujeme na mši svatou.

Tam můžeme zažít také katolickou šíři a jednotu. Shromážďujeme poklady pro věčnost, které se nekazí a které moli nežerou (srov. Mt 6,19). Bůh nám bohatě odplatí tuto věrnost, tuto lásku. On nás nepotřebuje, ale my jeho ano. Hledejme tedy nejprve Boží království a jeho spravedlnost a všechno ostatní nám bude přidáno (srov. Mt 6,33).

Z Der Fels 6/2015 přeložil -mp-

Přijetí východních imigrantů – je třeba lásky a rozlišování

„Nejprve musíme být společností přívětivou k rodinám a dětem, pak budeme mít na to, abychom velkoryse pomáhali chudým cizincům,“ říká v rozhovoru pro internetový zpravodajský portál ParlamentniListy.cz v reakci na migrační krizi olomoucký arcibiskup Jan Graubner. Bezbrhé přijímání lidí jiné kultury podle něj musí znamenat konec té dosavadní. „Přiliv migrantů je třeba zastavit. Ale vážnější je otázka, jestli jsme naši kulturu už sami nepohřbili, když vymíráme a vůbec nám to nevdí,“ zamýšlí se.

Některé státy tlačí na přijetí kvót pro uprchlíky, další říkají, že jde o hašení požáru benzínem, a varují, že se nakonec do Evropy pohnou miliony běženců. Do jaké míry jsou uprchlické kvóty řešením?

Nejsem politik a jsem rád, že nemusím řešit evropské otázky, ale jako občan si myslím, že kvóty řešením nejsou. Je třeba řešit zásadnější otázky. Nejen na tomto problému je vidět, že EU zatím není rodinou národů, ale organizací, která staví na ekonomice a administrativních strukturách, že národy ani jejich představitelé nemilují ty ostatní stejně jako sebe, že pro všechny je nakonec košile bližší než kabát.

I zcela proevropská pozorovatelská říkají, že kvóty nesmějí být prosazeny a přiliv mi-

grantů se musí zastavit právě proto, aby nedošlo ke zničení evropské myšlenky, poštvání lidí proti EU a proti Schengenu... Hrozí takové nebezpečí? A nebude postupné přijímání migrantů znamenat naprostý konec současné evropské kultury, jak ji známe?

Bezbrhé přijímání lidí jiné kultury musí znamenat konec dosavadní kultury. Přiliv migrantů je třeba zastavit. Ale vážnější je otázka, jestli jsme naši kulturu už sami nepohřbili, když vymíráme a vůbec nám to nevdí. Nebráníme se ideologiím, které nás pohřbívají. Evropský parlament neřeší zásadní otázky budoucnosti evropské společnosti, ale dělá *Strategický plán genderové rovnosti*. Jen dospělí mají právo na realizaci svých představ o štěstí, a nikdo nechrání práva dětí na lásku a věrnost rodičů, na stabilní harmonickou rodinu.

Nechráníme rodinu, jen sebe. Sobectví vede vždycky ke smrti. Ty dobré myšlenky, z nichž EU vyrostla, však vycházejí z lásky, která chce dobro druhého. K tomu se musíme vrátit.

Katolická církev v Německu chrání uprchlíky. Ty, kteří by byli jinak deportováni ze země, ubytovává na církevní půdě. Jak se díváte na tento způsob řešení problému ze strany katolické církve v Německu?

Církev se vždycky zastávala chudých a trpících jednotlivců a kostely mívaly právo azylu. Jednají v duchu tradice a papež František je podporuje. To je dobře. Jiná otázka je, jak řešit problém přistěhovalců v kořeni, tedy především v jejich zemích, aby neměli důvod utíkat. To je zásadní úkol EU. ►

► *Podle všeho se však německá vláda na církevní hodnostáře zlobí. Počty uprchlíků žádajících v zemi o azyl totiž neustále stoupají. Starosti mají také kněží, kteří vzkazují politikům, aby vytvořili pro uprchlíky rozumný přístup do Evropy a humánní životní podmínky pro uprchlíky ve všech členských zemích EU. Jak se na to díváte vy?*

Je třeba rozlišovat uprchlíky, kteří byli vyhnáni z domova a jde jim o život, pak ty, kteří jdou za lepším blahobytem, případně ty, kteří jsou politickými vyslanci s úkolem rozšířit řady a pak i politický vliv muslimů v Evropě. Těm prvním je třeba pomoci ve všech demokratických zemích, Česko nevyjímaje. Ti druzí, i kdyby byli přiděleni do méně bohatých zemí EU, se postupně přesunou do zemí s nejvyšší životní úrovní a nejtědřejším systémem sociální podpory. Ti třetí by měli být odmítáni všude, protože jsou nebezpeční pro demokracii. Ti mají ovšem zájem přednostně o ty země, kde je jich už víc a mají naději na politický vliv. Vážně se ptám, jestli nejsou vysíláni od strategů velké politiky jako váleční pěšáci, jako trójský kůň.

Co soudíte o názorech, že bychom měli přijímat pouze křesťany, kteří by prý mohli být snáze integrovatelní?

S tím souhlasím. Jako křesťané stavi na tom, z čeho vyrostla naše kultura. Mezi nimi bych dal přednost těm, kteří byli vyhnáni tak zvaným Islámským státem a živoří ve stanech cizí země. Na mé pozvání nedávno navštívil Česko arcibiskup z iráckého Mosulu (biblického Ninive), který žije s padesáti tisíci svých věřících v utečeneckých táborech v Kurdistánu. Jsou mezi nimi lidé vzdělaní a dříve i majetní. Ti by se uměli přizpůsobit i pracovat. Jejich pozvání bych přivítal.

Co sociálněpolitický rozměr celé věci? Většina migrantů nemá žádné vzdělání, je tam jazyková i kulturní bariéra. Panují tedy obavy, zda by dokázali najít pořádnou práci a zda by nerozšířili řady nezaměstnané chudiny, anebo chudiny, která vykonává nekvalifikované práce...

Toho bych se právě u těchto křesťanů obával nejméně.

Někteří komentátoři hovoří o tom, že Češi nejsou připraveni na multikulturální společnost, že jsme rasisté a podobně. Co na tyto argumenty a názory na chování české společnosti vůči uprchlíkům z jiných kultur říkáte? Mají oporu v realitě?

Multikulturalita není žádná záruka lepší společnosti a národ snad není sprosté slovo. Národní hrdost nemusí mít nic společného s rasismem či nacionalismem, které se i u nás objevují a jsou odsouzením hodné. Propagátoři multikulturality by měli aspoň na čas opustit bydlení v lepších čtvrtích a nastěhovat se mezi sociálně vyloučené. Pak budou věrohodní. Láska k národu však nevyhání cizince, nýbrž především buduje svou rodinu a svůj dům, v němž pak vel-

koryse vítá hosty. Ale pokud domácí pán nemá děti a sám se toulá, pak jeho dům obsadí jini a on sám se může stát bezdomovcem. Znovu jsme u kořene. Nejprve musíme být společností přívětivou k rodinám a dětem, pak budeme mít na to, abychom velkoryse pomáhali chudým cizincům. S pomocí není třeba otálet, obojí může jít současně, ale dávat přednost cizincům před vlastními dětmi vede k sebevraždě národa. Představy, že nedostatek dětí nahradí na pracovištích či v odvodu daní a příspěvků na naše důchody cizinci, jsou velmi krátkozraké.

Profesor Petr Piřha ve svém proslovu, který koluje po internetu, říká, jak můžeme po muslimech chtít, aby nás respektovali, když oni mají náboženství a my žádné nemáme, protože jsme nekonečně liberální. „Odmítám se rozplynout v bezduché uniformě konzumní multikultury,“ řekl také Piřha. Neměli bychom zohledňovat i toto hledisko? Případně stojíme a můžeme trvat na zachování struktury naší současné kultury a společnosti?

S panem profesorem souhlasím. Jen doplním, že na zachování struktury naší společnosti můžeme trvat jen tehdy, když budeme mít i početní převahu. Jinak nás demokraticky přehlasují, a pak

budou vládnout po svém. Ostatně obě diktatury minulého století se dostaly k moci na základě demokratických voleb. V Sarajevu jsem kdysi slyšel muslimský hlas: Do Evropy vstoupíme podle vašich zákonů, ale vládnout v ní budeme podle našich zákonů. A má to logiku. Ateistická Evropa nemá budoucnost, protože ateismus žije z negace, z popírání, z odporu. To není konstruktivní a nepřináší naději. Nebude-li Evropa křesťanská, bude jednou muslimská. Pro náboženství a víru se rozhoduje každý sám v plné svobodě, ale s tvrdým důsledkem nejen pro svou osobu. Nese spoluodpovědnost za celý národ.

Co hnutí „Islám v České republice nechceme“? Nedělá jejich líder Martin Konvička chybu, když se orientuje na víru a odpor proti islámu a nikoli na jiné faktory? Není to urážlivé vůči muslimům?

Nechci nikoho soudit, zvláště když tyto aktivity bližší neznám. S odporem a bojem musíme počítat vždy, když roste ohrožení a strach. Vidět ohrožení a nereagovat je projevem nezdravé rezignace. Ale jak jsem už řekl, nejdříve je nutné vyjít z egoismu a žít pro děti, které je třeba dobře vychovat. Pak může mít národ budoucnost.

Jaké chyby byly učiněny od devadesátých let, přes začátek tisíciletí (invaze do Iráku atd.)? Co bylo zbytečné, škodlivé nebo destabilizující pro Blízký východ, případně severní Afriku...? Kde bychom v rekonstrukci stability v těchto oblastech měli začít?

Fatální chybou je dívat se na celý svět jen očima demokracie a vnucovat ji lidem, kteří pro ni nejsou zralí. Demokracie je jen metoda vládnutí, která funguje, když má kvalitně vychované lidi. Demokracie sama však není schopná lidi vychovat. Ona musí výchovu svěřit kvalitním institucím. Jestli opravdu respektujeme lidská práva a hodnoty jiných kultur, pak je musíme nechat žít i v jiných politických systémech. Ale skutečnost, že se Západ angažuje jen v zemích strategicky zajímavých, ukazuje, že nejde jen o dobro tamních lidí. Tamní vlády nebyly většinou dobré, ale bez nich je to mnohem horší. Nejvíce na to doplatili místní křesťané, které muslimové považují za spojence Západu. Proto má Západ morální povinnost jim aspoň pomoci.

www.parlamentnilisty.cz (19. 6. 2015)

Vychovávat v duchu sv. Dona Boska (2)

První pilíř – uplatnění rozumu

Z toho, že Don Bosco vedle rozumu jako další faktory zapojil také laskavost a náboženství, je zřejmé, že nejde o uplatnění rozumu jako autonomního prvku při výchově. Nejde o subjektivní rozum, který by byl pouhým měřítkem hodnot, jak tomu chtěli racionalisté a „osvícenci“. Výchova postavená pouze na lidském rozumu by byla ideologií, proto je uplatnění rozumu v preventivním systému Dona Boska neoddelitelné od laskavosti a náboženství.

Ačkoliv lze nabýt dojmu, že hovořit o potřebě uplatnit rozum při výchově je zbytečné, jde vlastně o základní předpoklad, bez kterého nelze o výchově vůbec hovořit. Výchova, která postrádá rozumnost, nemůže být zvana výchovou. Uplatnění rozumu v kontextu s láskou a náboženskou vírou vytváří předpoklad, že nejde o uplatnění vychovatelova subjektivního přesvědčení o měřítku hodnot nebo formování mladého člověka podle svého obrazu. Naopak, takto chápaný rozum vnáší do výchovy hodnoty trvalé a věčné. Výchova bez rozumu, bez náboženství a bez lásky by neumožňovala svěřencům poznávat transcendentální smysl a cíl života a místo toho by nabízela cíle dočasné nebo morálně pochybné (např. budování beztřídní společnosti, kultivování určité rasy nebo jen hédonistický prospěch jednotlivce), nebo by cíl postrádala vůbec. Taková výchova by byla velmi nerozumná, a tudíž jen stěží trvale efektivní.

Co však Don Bosco rozumem přesně rozuměl? Rozum pro Dona Boska jako vychovatele znamenal schopnost uvažovat, poznávat dobro a toto poznání moudře uplatňovat v konkrétní situaci. Rozumnost vychovatele zahrnuje hluboké porozumění mladým lidem a schopnost slovem i skutkem mezi nimi úspěšně vychovatelsky působit. Stručně řečeno, Don Bosco rozumem nemínil nic jiného, než zdravý lidský rozum a praktický smysl uplatněný při výchově.

Pojem „rozum“ v pojetí Dona Boska v sobě ukrývá v podstatě všechny čtyři kardinální ctnosti, jak byly chápány v tradiční aristotelské filosofii, se kterou byl

Don Bosco při studiu teologie velmi dobře obeznámen. Jde tedy o moudrost, spravedlnost, umírněnost a odvahu. V těchto ctnostech je zahrnuto také to, co nazýváme prozíravost, intuice, takt a podobně.

Respektování specifík mládeže

Není pochyb, že jde o skupinu zcela svéráznou, na kterou nelze aplikovat stejné prostředky jako na formaci dospělých osob. To, co dnes platí jako zcela samozřejmé, ještě nebylo běžné v první polovině 19. století.

Preventivní systém výchovy mládeže Dona Boska se v tomto ohledu vyznačuje tím, že nechává v mladém člověku rozvíjet vědomí svobodného, rozumného, a tudíž i zodpovědného člověka, který je stvořen k Božím obrazu. Díky křesťanské víře si je této skutečnosti vědom, a protože je současně obdařen zdravým rozumem, snaží se podle toho také žít – jinými slovy usiluje o život ctnostný a vyhýbá se každému hříchu. Cílem výchovy Dona Boska rozhodně není, aby se mladí lidé a děti chovali jako dospělí. Naopak, chlapcům je třeba dát prostor pro hry, veselost, pohyb v přírodě, což bylo ve své době v pedagogické praxi neobvyklé.⁽⁹⁾

Don Bosco v roce 1884 napsal: „Chlapcům je třeba dát širokou volnost skákat, běhat a po libosti se vydovádět. Tělocvik, hudba, recitace, divadlo, vycházky jsou velice účinné prostředky, jimiž se dosahuje kázně a podporuje se mravnost a zdraví. Jen je třeba dát pozor, aby obsah zábravy – zúčastněné osoby a řeči, které se při tom vedou – byl bezúhonný. „Dělejte, co chcete,“ říkával velký vychovatel svatý Filip Neri, „mně stačí, když nehřešíte.“⁽¹⁰⁾

Respektování specifických rysů mládeže, možnost hrát různé hry, kterých se samozřejmě vychovatelé mají aktivně zúčastnit, to byly první předpoklady pro to, aby hoši mohli ve svých představených poznat přátele, kterým lze důvěřovat. To mělo také svůj preventivní význam. Hoši zaujatí hrou, která je pod kontrolou spolehlivého vychovatele, nemají ani příležitost se dopouštět nepravostí. Don Bosco tvrdil, že je třeba, aby mládež byla neustále něčím zaměstnána. Proto mimo školní vyučování se měli chlapci ve volné chvíli

li věnovat hudbě nebo divadlu, hrát hry v přírodě atd. U všech těchto aktivit byl vychovatel přítomen nikoliv jako dozorce, ale jako účastník.

V salesiánské oratoři se proto v čase určeném pro odpočinek hrály hry, pěstoval sport, pořádaly různé soutěže. Ještě v roce 1868 se třiapadesátiletý Don Bosco zúčastnil běžeckého závodu, a to s takovým úspěchem, že předběhl několik set hochů.

Vychovatel měl vždy vycházet z předpokladu, že svěření mladí lidé jsou obdařeni zdravým rozumem, a tedy sami mají chtít to, co je pro ně dobré. Současně bral v úvahu svéráznost dospívající mládeže, často dobré úmysly a velké ideály, ale dosud slabou vůli, nerozváženost a lehkomyšlnost, zapomnětlivost a únavu mladého člověka. Těmto aspektům vycházel vstříc, především pochopením a vytvořením přátelské atmosféry. Stejně tak je potřeba z pedagogického hlediska vzít v potaz osobní zájmy konkrétních mladých lidí, zušlechťovat je a využívat při vychovatelské činnosti.

Don Bosco chlapce ve svých oratořích rozčlenil do dvou skupin, přičemž mezníkem byl přibližně dvanáctý rok. Druhý mezník představovalo období sedmnáctého roku. Tento rok považoval pro zranění hochů za nejvíce nebezpečný pro víru a mravy a vychovatel se měl chlapcům v tomto věku věnovat s obzvláštní bdělostí.

V obou dvou věkových skupinách si Don Bosco pro sebe rozdělával chlapce do čtyř skupin, které byly mezi sebou prostupné. V první byli chlapci se zcela výborným a bezproblémovým chováním. V druhé průměrní, ve třetí ti, se kterými bylo velmi mnoho práce, a ve čtvrté skupině byli obzvlášť nebezpeční chovanci. První skupině chlapců stačilo vysvětlit pravidla chodu domu a mít nad nimi jen všeobecný dohled. V druhé skupině bylo třeba dávat časté povzbuzení k ctnostnému životu, občasně napomenutí nebo poučení. Bylo také třeba motivovat je k práci na sobě občasným pochválením, znamením důvěry vychovatele, ale současně bylo nutné nad nimi bdít. Ve třetí skupině bylo nezbytné odhalit problémové jedince a získat si jejich důvěru

► a přátelství, aby je bylo možno dále motivovat k napravení. Díky neustálému dohledu jim také znemožnit, aby se dopouštěli jakýchkoliv kázeňských prohřešků, zejména takových, které by způsobily škodu u ostatních. To ve zvýšené míře platilo pro čtvrtou skupinu těžce napravitelných chlapců. Především bylo potřeba hned od začátku znemožnit takovým jedincům trávit volný čas společně. Don Bosco o těchto problémových hoších napsal: „Kdyby byl mezi padesáti chovanci nějakého ústavu jen jeden se zkaženými mravy a přišel by nějaký nový, který je rovněž nakažen různými neřestmi, i kdyby ti dva byli z různých míst, provincií nebo zemí a nikdy se předtím neznali ani neviděli, přesto by je bylo možno vidět hned druhý den, možná i po několika hodinách spolu při zábavě. Jakýsi nezdravý instinkt jako by jim pomáhal se najít, jako by je nějaká pekelná síla vedla k tomu, aby spolu uzavřeli přátelství.“⁽¹¹⁾

Don Bosco při výchově však nekladl zřetel jen na svéráz té které skupiny, ale

též na osobitost každého jednotlivce. Velké úsilí měl vychovatel vynaložit na to, aby poznal každého ze svých svěřenců osobně. Především tak, že bude mezi chlapci pobývat, účastnit se jejich her, a to způsobem, aby neměli dojem, že jsou pozorováni, ale chovali se zcela přirozeně. Don Bosco byl v tomto mistrem.

Před vstupem do oratoře nebo školy se každý zúčastnil pohovoru s ředitelem ústavu. Don Bosco při pohovoru prohodil vždy nějaké vtipy, snažil se vzbudit radostnou a přátelskou atmosféru. Současně se chtěl dozvědět, pokud možno, vše o původu, rodině, přátelích a kamarádech a zájmech a chování každého ze svých svěřenců.

V průběhu procesu výchovy vychovatelé, učitelé a asistenti každý týden Dona Boska informovali o chování každého jednotlivce. Don Bosco si o každém svěřenci vedl písemné záznamy, ale vždy tak, aby nikdo jiný nemohl zjistit, o koho se jedná: používal místo jmen chovanců různé značky. Díky tomu mohl sledovat mrav-

ni růst svých svěřenců. Chlapci pak nemohli nic předstírat, neboť přátelská atmosféra oratoře či školy vybízela k tomu, aby se chovali zcela přirozeně.

Tato metoda měla podle slov Dona Boska u 90 % chlapců za výsledek znatelné zlepšení chování a u zbývajících 10 % měla salesiánská výchova alespoň na chlapce dobrý vliv a zabránila tomu, že by se sami dopouštěli nepravostí. Jen velmi zřídka musel být problémový a těžce zvládnutelný chovanec propuštěn.

(Pokračování)

Poznámky:

⁽⁹⁾ Endres, Nikolaus: *Don Bosco. Erzieher und Psychologe*. München 1966, s. 35–43.

⁽¹⁰⁾ *Stanovy Společnosti svatého Františka Saleského*. Praha: Československá salesiánská provincie, sine dato [cca 1991], příloha: Poznámky Dona Bosca k preventivnímu systému při výchově mládeže.

⁽¹¹⁾ Endres, Nikolaus: *Don Bosco. Erzieher und Psychologe*. München 1966, s. 35–39.

Moc má Ježíš a jeho evangelium

Odpověď kardinál Raymonda Lea Burkeho na negativní kritiku jeho osoby

V interview v italštině patron suverénního vojenského Řádu maltézských rytířů řekl:

„Nikdy jsem neřekl jediné slovo proti papeži. Snažím se sloužit pravdě...“

Kardinál Raymond Leo Burke (67 let) byl vysvěcen na biskupa papežem Janem Pavlem II. v roce 1995. Tento respektovaný expert na kanonické právo byl povolán do Říma papežem Benediktem XVI. v roce 2008 jako prefekt Nejvyššího tribunálu Apoštolské signatury ještě před tím, než byl jmenován kardinálem, v roce 2010. V posledních měsících je vykreslován jako „ultrakonzervativní fanatik“, protipapežský, vždy připravený ke schismatu. Kritika je natolik pomlouvačná, že několik italských biskupů odmítlo ve svých diecézích hostit jeho přednášky.

„Je to totální nesmysl, nerozumím jejich postoj,“ řekl kardinál Burke. „Nikdy jsem neřekl jediné slovo proti papeži. Snažím se jen sloužit pravdě, poslání, které máme my všichni. Všemi svými rozhovory a aktivitami jsem vždy sledoval pouze podporu »petrovské« služby. Lidé, kteří mě dobře znají,

mohou dosvědčit, že nejsem protipapežský. Naopak, vždy jsem byl extrémně loajální a chtěl jsem sloužit Svatému otci, tak jako to dělám dosud.“

Kardinále Burke v diskusi, která předcházela a následovala první synodu o rodině, vyznívaly některé vaše postoje jako kritika papeže, přinejmenším byly takto interpretovány. Například váš komentář „Budu odporovat, vzepřu se“ jako odpověď na možné rozhodnutí papeže dovolit přistupovat ke svatému přijímání rozvedeným a znovu sezdaným, což zapříčinilo velké pobouření.

„Tento komentář byl dezinterpretován, a nebylo tam odvolání se na papeže Františka...“

Jak byste mohl tu odpověď tedy interpretovat?

„Velmi jednoduše. Novinář se mě zeptal, co bych dělal, kdyby, hypoteticky, bez odkazu na papeže Františka, pontifik rozhovo-

dl v rozporu s naukou církve a její praxí. Odpověděl jsem, že bych odporoval, protože všichni jsme ve službě pravdy, papežem počínaje. Církev není politické tělo, ve smyslu moci. Moc má Ježíš Kristus a jeho evangelium. Proto jsem řekl, že bych odporoval, a nebylo by to poprvé, že se něco takového v církvi stalo. Pár momentů v historii zde bylo, kdy se někdo postavil proti papeži, počínaje svatým Pavlem proti svatému Petrovi v záležitosti judaizátorů, kteří chtěli uvalit obrázku na obrácené Řeky. V mém případě jsem vůbec neodporoval papeži Františkovi, protože on nic neudělal proti nauce.“

Už vůbec se nenacházím v boji proti papeži, jak se to snaží někteří vykreslit. Nesleduji zájmy nějaké skupiny nebo strany. Jako kardinál se pokouším být jednoduše učitelem víry.“

Byl jste označen za inspirátora, když ne za původce „Petice papeži Františkovi za rodinu“, která obíhala kvůli podpi-

sům mnoho tradicionalistických webových stránek.

„Podepsal jsem tuto petici, ale není to moje iniciativa nebo můj nápad. Rovněž jsem nepsal ani nespolupracoval při vypracování textu. (...) Vše, co vím, je, že to byla iniciativa laiků.“

Další z útoků proti vám je ten, že jste proti II. vatikánskému koncilu.

„Tato označení je lehké použít, ale nemají žádný základ v realitě. Celé moje teologické vzdělání ve »velkém« semináři bylo založené na dokumentech II. vatikánského koncilu a já osobně se stále snažím studovat tyto dokumenty mnohem hlouběji. Vůbec neprotiřečím koncilu, a pokud někdo čte moje spisy, zjistí, že se na dokumenty II. vatikánského koncilu odvolávám mnohokrát. S čím nesouhlasím, je takzvaný »duch koncilu«, který není věrný koncilovým textům, ale záměrně vytváří něco totálně nového, novou církev, která nemá nic co do činění se všemi takzvanými »úchylkami« minulosti. V této věci celým srdcem následuji vysvětlující promluvu papeže Benedikta XVI. Římské kurii o Vánocích 2005. Jde o úžasný projev, ve kterém vysvětluje správnou hermeneutiku, která je o reformě v kontinuitě a o tom, jak odporovat reformě zlomu v diskontinuitě, kterou prosazuje mnoho skupin.“

Možná, že vaše „reputace“ má co dělat s tím, co kardinál Walter Kasper nazval „synodální válka“, která už, jak se zdá, nabírá na intenzitě s blížící se řádnou synodou o rodině v nastávajícím říjnu. V jaké fázi se nacházíme nyní?

„Rád bych řekl, že nyní probíhá mnohem širší diskuse na témata zahrnutá na synodě, a to je správné. Je zde mnohem větší počet kardinálů, biskupů a laiků, kteří intervenují, což je velmi pozitivní. Proto nerozumím rozruchu, který se strhl v loňském roce nad knihou »Setrvat v pravdě Kristově«, do které jsem přispěl spolu s ostatními čtyřmi kardinály a čtyřmi specialisty na manželství.“

Bylo to, když se zrodila teorie konspirace proti papeži, když ještě nedávno rezonoval pohled známého italského historika Alberta Melloniho, spoluautora pověstné historie II. vatikánského koncilu, který usiloval o progresivní interpretaci koncilu. Melloni napsal článek do nejpopulárnějších italských novin „Corriere della Sera“, ve kterém obviňoval petici kardinálů z konspirace proti papeži.

Kardinál Raymond Leo Burke

„Je to jednoduše absurdní. Jak byste mohli obviňovat z machinací proti papeži ty, kdo zastávají to, co církev vždy učila a praktikovala vzhledem k manželství a svatému přijímání? Tato kniha, napsaná teprve nedávno, byla napsána jako pomoc pro synodu, jak odpovědět na teze kardinála Kaspera. Není však polemická, je to dílo zcela věrné Tradici a je to rovněž dílo nejvyšší vědecké kvality. Jsem ochoten přijmout kritiku obzahu, ale říct, že jsme se zpřísáhli proti papeži, je neakceptovatelné.“

Jedním z teologických argumentů, který se pravidelně opakuje k ospravedlnění kardinála Kaspera, je ten o „vývoji nauky“. Není to však změna, ale hlubší pochopení, které může vést k nové praxi.

„V tomto je obrovský omyl. Vývoj nauky, jak jej představil například blahoslavený John Henry Newman anebo jiní kvalitní teologové, znamená prohloubení chápání v poznání nauky, nikoliv změnu nauky. Vývoj v tomto případě vede ke změně. Příkladem toho je postsynodální exhortace papeže Benedikta XVI. o Eucharistii »Sacramentum caritatis«, kde papež prezentuje vývoj pochopení reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii, které je také vyjádřeno v eucharistické adoraci. Byli někteří, kteří protiřečili eucharistické adoraci, protože Eucharistii přijmeme do svého nitra. Ale Benedikt XVI. vysvětluje, a cituje při tom i svatého Augustina, že pokud je pravdou, že Pán nám dává sebe samého v Eucharistii a my ho máme přijmout, je také pravdou, že nemůžeme rozpoznat skutečnou Ježíšovu přítomnost pod eucharistickými způsoby bez uctívání těchto způsobů. Toto je příklad vývoje nauky, ale není to případ, ve kterém se nauka církve o reálné přítomnosti Ježíše v Eucharistii mění.“

Jednou z opakujících se kontroverzních otázek na synodě je údajný protiklad mezi naukou a praxí, doktrínou a milosrdenstvím. Papež často trvá na farizejském

postoji těch, kteří používají nauku, v níž láska nemá místo.

„Myslím, že bychom měli rozlišovat mezi tím, co řekl papež při nedávných příležitostech, a mezi těmi, kteří potvrzují rozdíl mezi naukou a praxí. Církev nikdy nepřipustila kontrast mezi naukou a praxí, protože žijeme pravdu, kterou nám Kristus komunikuje skrze svoji svatou církev a tato pravda není nikdy ničím chladným. Je to spíše pravda, která v nás otevírá prostor pro lásku; milovat ve skutečnosti znamená totiž to, že musím respektovat pravdu o osobě, a to o osobě v konkrétních situacích, ve kterých se on či ona nacházejí. A tak vytvářet nějaký druh kontrastu mezi naukou a praxí nereflektuje realitu naší víry. Ten, kdo podporuje názory kardinála Kaspera, změnu disciplíny, která se nedotýká nauky, by měl vysvětlit, jak je něco takového možné. Pokud církev dovolí svatě přijímání osobě, která je vázána manželstvím, ale žije v manželském svazku s jinou osobou – což je stav cizoložství, jak to může církev dovolovat a zároveň se držet toho, že manželství je nerozlučitelné? Kontrast mezi naukou a praxí je falešným kontrastem, který musíme zavrhnout.“

Ale je rovněž pravda, že pak můžete použít nauku bez lásky.

„Absolutně a právě toto je to, co papež zavrhuje – používání nauky anebo práva na prosazení osobní agendy za tím účelem, aby se prosadilo vládnutí nad lidmi. To však neznamená, že je problém s naukou a disciplínou, ale pouze to, že existují lidé se zlými úmysly, kteří se dopouštějí škod, například interpretováním práva způsobem, který lidi zraňuje. Anebo aplikují právo bez lásky naléháním na pravdu o situaci osoby, ale bez lásky. I když je někdo ve stavu smrtelného hříchu, musíme milovat tuto osobu a pomoci mu nebo jí, jako pomohl náš Pán cizoložnici či samaritánce. Byl však velmi jednoznačný v oznámení o jejich hříšném stavu, ale zároveň ukázal velkou lásku tím, že je pozval, aby se z této situace dostaly. Toto však není to, co dělali farizejové. Oni namísto toho ukázali krutý legalismus: odsoudili porušení zákona, ale bez nabídky jakékoliv pomoci anebo bez rady, jak se lze ze svých osobních hříchů vysvobodit a najít opětovný klid.“

Zdroj: www.lanuovabq.it
Z LifeNews Slovakia přeložil -dd-
(Redakčně kráceno)

Pondělí 20. 7. 2015

6:05 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 6:35 Kříž a půlměsíc 7:00 V pohorách po horách - Hruboskalsko 7:15 Labuť sen o duši 8:05 Přijeme si ... 8:25 Noční univerzita: Prof. Blanka Řihová, DrSc. - Imunitní systém a co dokáže 9:40 Děti tsunami 10:00 Hrdinové víry (2. díl): P. Antonín Šuránek 11:05 Brazílie - Volání Boha 11:30 Poselství svatých: Dorothy Dayová 11:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 11:45 Maminčiny pohádky (9. díl): O pěti prstech 11:55 Z pokladů duše: Mons. Jan Graubner - Služba v rodině [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 BlueGate na Dostavníku 12:35 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 13:00 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 13:15 Dar z Medžugorje 13:40 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 14:10 Stretko 15:05 Ars Vaticana (1. díl) 15:15 Noční univerzita: P. Petr Šíkula - Víra a mladí 16:00 Čas je neuprosný 16:15 Dům ze skla? (5. díl) 17:20 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 17:40 Terra Santa News: 15. 7. 2015 18:00 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově [P] 18:25 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:30 Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. 18:40 Putování modrou planetou: Čína 19:25 Přijeme si ... 19:40 Zprávy z Věčného města: 20. 7. 2015 [P] 19:50 Z pokladů duše: Mons. Jan Graubner - Služba v rodině 20:00 Klapka s... (65. díl): Tomášem Jungem, 2. díl 21:05 Na koberečku (117. díl) 21:25 Noční univerzita: Prof. Jan Zrzavý, CSc. - O evolučním původu moderního člověka 22:55 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 23:30 Kulatý stůl - Média a veřejné mínění.

Úterý 21. 7. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 20. 7. 2015 6:15 MFF Strážnice 2015: Kde domov můj(ó)j 8:20 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 8:50 Starobělské Lurdy 9:00 GOODWILLBOY VI. (4. díl) 9:45 Řeckokatolický magazín 10:05 Noční univerzita: Prof. Jan Zrzavý, CSc. - O evolučním původu moderního člověka 11:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 11:45 Maminčiny pohádky (10. díl): Čarovná křída I. 11:55 Z pokladů duše: Mons. František Radkovský - Turínské plátno [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Zprávy z Věčného města: 20. 7. 2015 12:15 Stretko 13:15 Ars Vaticana (1. díl) 13:30 Poselství svatých: Dorothy Dayová 13:50 Přijeme si ... 14:10 Jde o život (3. díl): Modlitba II. 15:45 V pohorách po horách - Hruboskalsko 16:00 Kulatý stůl - Média a veřejné mínění 17:40 Léta letí k andělům (65. díl): Peter Kopa 18:00 Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa 18:30 Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. [P] 18:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:45 O starých Starých Hamrech 19:35 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2015 [P] 19:50 Z pokladů duše: Mons. František Radkovský - Turínské plátno 20:00 Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 20:55 Zprávy z Věčného města: 20. 7. 2015 21:05 Večer chval 22:25 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2015 22:40 Přijeme si ... 23:00 Terra Santa News: 15. 7. 2015 23:15 Velké ticho v Poličanech 23:40 Jak potkávat svět s Josefem Krčkem.

Středa 22. 7. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2015 6:20 Noční univerzita: P. Petr Šíkula - Víra a mladí 7:05 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 7:25 Ars Vaticana (1. díl) 7:35 Pro víta mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka 8:05 Národní kámen 8:50 V posteli POD NEBESY V. (4. díl) 9:50 Koncert Hradišťanu a Filharmonie Bohuslava Martinů 11:45 Maminčiny pohádky (11. díl): Čarovná křída II. 11:55 Z pokladů duše: P. Michael Špilar - Iniciační svátosti [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Mše svatá z kaple Telepace [L] 12:50 Klapka s ... (65. díl): Tomášem Jungem, 2. díl 13:55 Na koberečku (117. díl) 14:05 Hlubinami vesmíru 14:50 Poselství svatých: Dorothy Dayová 15:00 Laičtí misionáři v IQUITOS 15:30 Proplout Svatou zemí 15:35 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2015 15:55 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 16:15 A vy nepláčete s námi... 17:05 Svatá Anežka 17:25 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu

TELEVIZE DOBRÝCH ZPRÁV

■ Vysílání denně 6.00 - 1.00 hod.

■ Denně: 8.00; 16.00 hod. - programová nabídka TV NOE (změna programu vyhrazena)

Podrobnosti na www.tvnoe.cz

18:00 Zprávy z Věčného města: 20. 7. 2015 18:10 Kouzlo strun 18:30 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 18:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:45 Danajský dar: divadelní spolek Hrozen 19:20 Terra Santa News: 22. 7. 2015 [P] 19:35 Přijeme si ... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Michael Špilar - Iniciační svátosti 20:00 Jde o život (4. díl): Modlitba III. 21:30 BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel 21:50 Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající [P] 22:30 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 0:00 Záliv svatých.

Čtvrtek 23. 7. 2015

6:05 Terra Santa News: 22. 7. 2015 6:20 Putování modrou planetou: Čína 7:00 BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel 7:15 Cvrlikání (18. díl): Pavlína Jiřová 8:25 Don Bosco: světec, který skákal salta 9:00 GOODWILLBOY VI. (5. díl) 9:40 Přijeme si ... 10:00 Kulatý stůl - Média a veřejné mínění 11:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 11:45 Maminčiny pohádky (12. díl): O bílé nitce 11:55 Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk - Rekapitulace života v důchodu [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 MFF Strážnice 2015: Kde domov můj(ó)j 14:10 Pro víta mundi (139. díl): Nejstarší oratorián Vojtěch Zezulka 14:35 Ars Vaticana (2. díl) 14:45 Oblastní charita Červený Kostelec: Domov sv. Josefa, Žiřeč 15:00 Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa 15:35 Brazílie - Volání Boha 16:00 Zpravodajské Noeviny: 21. 7. 2015 16:15 V pohorách po horách - Hruboskalsko 16:30 Hrdinové víry (3. díl): Arciopat Anastáz Opasek 17:35 Přijeme si ... 17:55 Animované biblické příběhy: Znamení času 18:25 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:30 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 18:40 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 19:35 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2015 [P] 19:50 Z pokladů duše: kardinál Miloslav Vlk - Rekapitulace života v důchodu 20:00 MFF Strážnice 2015: Úprkův kraj 21:35 Putování po evropských kláštřech: Benediktinky Oosterhout [P] 22:10 Vatican magazine (824. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu 22:40 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 23:05 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 23:25 Svatá Anežka 23:50 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2015 0:10 Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza.

Pátek 24. 7. 2015

6:05 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2015 6:20 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 6:35 Jak potkávat svět s Ivo Hrachovcem 8:00 Svatá Anežka 8:20 Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající 9:00 V posteli POD NEBESY V. (5. díl) 10:00 Na koberečku (117. díl) 10:10 Klapka s ... (65. díl): Tomášem Jungem, 2. díl 11:15 Duchovní malby (2. díl): Sixtinská kaple 11:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 11:45 Maminčiny pohádky (13. díl): O panence z oříšku 11:55 Z pokladů duše: Ing. Stanislav Juránek - Povolání politika [P] 12:00 Polední modlitba [L] 12:05 Přijeme si ... 12:20 Jazzový skřítek a jeho Pekáč 12:40 BlueGate na Dostavníku 2012 13:10 Ars Vaticana (2. díl) 13:20 BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel 13:40 Outdoor Films se Stevem Lichtagem - s mistrem filmového umění o podmořském filmu 15:15 Putování modrou planetou: Čína 16:00 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2015 16:20 Pomáhá srd-

cem 16:30 Skanzen Březno a Isarno 16:50 Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 17:45 Národní kámen 18:25 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:30 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce [P] 18:45 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 19:05 Putování po evropských kláštřech: Benediktinky Oosterhout 19:40 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 [P] 19:50 Z pokladů duše: Ing. Stanislav Juránek - Povolání politika 20:00 Kulatý stůl - Umění a spiritualita 21:35 Přijeme si ... 21:50 V pohorách po horách - Hruboskalsko 22:05 Cesta k andělům (81. díl): Simona Postlerová 23:00 Odkaz vysokočanských předků 23:05 Templetonova cena: Mysl a duch 0:05 Misie naživo - Dobrovolníci v Keni - sirotčinec a škola českýma očima.

Sobota 25. 7. 2015

6:05 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 6:15 Muzeum Kysuckej dediny vo Výchylkovke 6:35 BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel 6:55 Sedmihlásky - Sedělo dívka 7:00 Animované biblické příběhy: Znamení času 7:30 Cirkus Noeland (14. díl): Roberto, Kekulín a Noemova archa 8:05 V posteli POD NEBESY V. (6. díl) 9:05 GOODWILLBOY VI. (6. díl) 9:50 CSA Třešť 2014: modlitba, slovo na den, přednáška 11:55 Z pokladů duše: P. Pavel Semela - Nepřepálit začátek [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [P] 12:10 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 12:20 Zachraňme kostely (4. díl): kostel sv. Archanděla Michaela v Jiřikově 12:40 Přijeme si ... 13:00 Vychovávejme se srdcem Dona Boska 13:25 Odkaz předků (1. díl): Lenešice 13:40 Zpravodajské Noeviny: 23. 7. 2015 13:55 MFF Strážnice 2015: Úprkův kraj 15:20 Terra Santa News: 22. 7. 2015 15:35 Poutní chrám Panny Marie na Chlumku v Luži 15:50 Hlubinami vesmíru 16:30 Odkaz vysokočanských předků 16:40 Jak potkávat svět - s Jiřím Černým 18:05 Duchovní malby (3. díl): Blahoslavená Panna Maria 18:30 Maminčiny pohádky (14. díl): O papírové lodičce 18:40 Sedmihlásky - Sedělo dívka 18:45 Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 19:40 Oblastní charita Červený Kostelec: Domov sv. Josefa, Žiřeč 19:50 Z pokladů duše: P. Pavel Semela - Nepřepálit začátek 20:00 Cesta k andělům (86. díl): P. Jáchym Jaroslav Šimek OPræm. 20:50 V pohorách po horách - Velký Roudný 20:55 Pěšák Boží 21:45 Poselství svatých: Dorothy Dayová 22:00 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 22:15 Na pořadu rodina - Mladé manželství v dnešní době? 23:20 Noční univerzita: P. Petr Šíkula - Víra a mladí 0:05 BlueGate na Dostavníku 0:30 Poslány sloužit.

Neděle 26. 7. 2015

6:15 Ars Vaticana (2. díl) 6:25 MFF Strážnice 2015: Úprkův kraj 8:00 Národní kámen 8:40 Z Nurse na Sampor 8:55 Skanzen Březno a Isarno 9:15 Putování modrou planetou: Čína 10:00 Na koberečku (117. díl) 10:10 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 10:30 Mše svatá [L] 11:45 Gospelový sborník 11:55 Z pokladů duše: P. Prokop Brož - Poznávat Boha [P] 12:00 Polední modlitba Sv. otce Františka [L] 12:25 Zpravodajský souhrn týdne [P] 13:15 Osmý tón Svatého Hostýna 13:40 Cesta k andělům (86. díl): P. Jáchym Jaroslav Šimek OPræm. 14:35 Oblastní charita Červený Kostelec: Domov sv. Josefa, Žiřeč 14:45 Umění sklářských mistrů 15:20 Noční univerzita: Prof. MUDr. Marta Munzarová, CSc. - Důstojnost člověka a péče o umírající 16:00 Doma, to je něco úžasného... 16:55 Sedmihlásky - Ševče, ševče 17:00 Cirkus Noeland (15. díl): Roberto, Kekulín a detektiv 17:30 Animované biblické příběhy: Mesiáš přichází [P] 18:05 Zprávy z Věčného města: 24. 7. 2015 18:15 Propast 18:55 BET LEICHEM - vnitřní domov (37. díl): Miloš Bok - dirigent a skladatel 19:10 Skauting je cesta 19:35 Přijeme si ... [P] 19:50 Z pokladů duše: P. Prokop Brož - Poznávat Boha 20:00 Bella 21:35 Vatican magazine (825. díl): Týdenní zpravodajství z Vatikánu [P] 22:10 Mnišství - příběhy lidí a pouští: Jeruzalém a Gaza 23:00 Ars Vaticana (2. díl) 23:15 A vy nepláčete s námi... 0:00 Polední modlitba Sv. otce Františka 0:15 Zpravodajský souhrn týdne.

POŮT K PANNĚ MARIÍ KLOKOTSKÉ

Čtvrtek 13. srpna 2015

19.00 hod. koncert: účinkují Ladislav Šotek (varhany) a Irena Havlíková (zpěv).

Pátek 14. srpna 2015

Vigilie slavnosti Nanebevzetí Panny Marie: 17.00 hod. mše svatá s P. Václavem Hesem.

Sobota 15. srpna 2015

8.00 hod. mše svatá – P. Dr. Theol. Tomáš C. Havel CFSsS, šéfredaktor časopisu Duha • 10.00 hlavní mše svatá – hlavní celebrant Mons. Jan Vokál, biskup královéhradecký • 14.00 hod. beseda s Mons. Vokálem • 15.00 hod. Klokotské hodinky a svátostné požehnání s krátkou adorací • 17.00 hod. mše svatá – P. Karl Zaiser, omi. Od rána možnost přistoupit ke svátosti smíření. V sobotu dopoledne (8–13 hod.) bude ke kostelu přístup autem omezený.

Neděle 16. srpna 2015

10.00 hod. mše svatá – P. Bogdan Sikora, OFMConv., provinciál minoritů v ČR • 15.00 hod. zpívané Klokotské hodinky se svátostným požehnáním. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a oblati Panny Marie Neposkrvněné.

Kontakt: tel. 381 232 584 • e-mail: klokotyomi@volny.cz • www.klokoty.cz • www.oblati.cz.

Vydejte se s námi na poutně-relaxační **ZÁJEZD DO MEDŽUGORJE s pobytom u moře v Chorvatsku v termínu 2. – 10. 9. 2015** za výbornou cenu 6990 Kč (zahrnuje veškeré služby!). **Přihlášky a informace:** Diecézní centrum pro seniory Hradec Králové, tel. 495 063 661 nebo 737 215 328, e-mail: dcs@bihk.cz, web: www.dcskhk.cz.

PRVNÍ SOBOTA NA KLOKOTECH 1. srpna 2015 s P. Janem

Hambergerem, kaplanem pro mládež, farářem v Soběslavi
Program: 16.00 hod. modlitba Klokotských zpívaných hodinek • 16.30 hod. růženec a svátost smíření • 17.00 hod. mše svatá. Poté: svátostné požehnání a možnost vykonat pouť ke kapli Dobrá Voda. Srdečně zvou Římskokatolická farnost Tábor-Klokoty a oblati Panny Marie Neposkrvněné.

VEČERNÍ PROHLÍDKY LORETY RUMBURK A KOSTELA SV. VAVŘINCE PŘI SVÍČKÁCH – úterý 28. 7., 18. 8. a 25. 8. 2015, v době 20.00 – 21.30 hod.

Komentovaná setkání s historií za doprovodu duchovních písní. Prohlídky loretánské kaple, ambitu, kaple Svatých schodů a kostela sv. Vavřince. Zpěv duchovních písní a hra na varhany. **Vstupné je 90 a 45 Kč**, rezervace je možná na tel. 604 555 922 a e-mail: loreta.rumburk@seznam.cz. Více na www.loretarumburk.cz.

Sestry premonstrátky ze Svatého Kopečka u Olomouce Vás srdečně zvou na **EXERCICIE PRO VŠECHNY s P. Janem Szkanderou**, spirituálem arcibiskupského kněžského semináře, které se uskuteční ve dnech **23. 8. – 29. 8. 2015**. Téma: **Ctnosti v příbězích**. Program začíná v neděli 23. 8. v 17 hodin a končí v sobotu 29. 8. ve 13 hodin. **Přihlásit se lze do 10. 8. 2015** na e-mail info@premonstratky.cz nebo na tel. 733 755 836.

BREVIÁŘ PRO LAIKY

18. – 25. ČERVENCE 2015

Změna v číslování breviáře: levý, nepodbarvený sloupec – dřívější vydání breviáře; pravý, podbarvený sloupec – nové vydání breviáře (2007)

Uvedení do první modlitby dne:	NE 19. 7.		PO 20. 7.		ÚT 21. 7.		ST 22. 7.		ČT 23. 7.		PÁ 24. 7.		SO 25. 7.			
Antifona	1136	1262	1150	1278	1166	1295	1768	1990	1768	1990	1213	1346	1673	1892		
Žalm	784	883	783	881	783	881	783	881	783	881	784	883	786	884		
Ranní chvály:																
Hymnus	1136	1263	1151	1279	1166	1296	1433	1611	1769	1990	1213	1346	1438	1617		
Antifony	1137	1264	1151	1279	1167	1296	1434	1612	1770	1991	1214	1347	1438	1618		
Žalmy	1137	1264	1152	1280	1167	1297	813	914	813	914	1214	1347	813	914		
Krátké čtení a zpěv	1140	1267	1155	1283	1170	1300	1434	1612	1770	1991	1217	1351	1674	1894		
Antifona k Zach. kantiku	706	796	1155	1284	1170	1300	1435	1613	1780	2001	1218	1351	1439	1618		
Prosby	1140	1268	1155	1284	1171	1300	1771	1992	1771	1992	1218	1351	1675	1894		
Závěrečná modlitba	706	796	1156	1610	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1218	1616	1439	1618		
Modlitba během dne:																
Hymnus	1141	1269	1156	1285	1172	1301	1187	1318	792	890	1219	1353	792	890		
Antifony	1142	1269	1157	1285	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1369		
Žalmy	1142	1269	1157	1286	1172	1302	1188	1319	1204	1336	1219	1353	1234	1370		
Krátké čtení	1144	1271	1159	1288	1175	1305	1190	1322	1773	1994	1221	1356	1676	1895		
Závěrečná modlitba	706	796	1159	1288	1175	1305	1191	1322	1437	1616	1222	1356	1439	1618		
Nešpory:																
SO 18. 7.																
Hymnus	1132	1258	1145	1273	1160	1290	1176	1307	1435	1613	1774	1995	1223	1358	807	907
Antifony	1133	1259	1146	1274	1161	1290	1177	1307	1436	1614	1775	1997	1224	1358	808	908
Žalmy	1133	1259	1146	1274	1161	1291	1177	1308	1776	1997	1776	1997	1224	1359	808	908
Kr. čtení a zpěv	1135	1261	1149	1277	1164	1294	1180	1310	1436	1614	1777	1999	1226	1361	810	911
Ant. ke kant. P. M.	705	796	706	796	1164	1294	1180	1310	1436	1615	1780	2001	1227	1361	706	797
Prosby	1135	1261	1149	1277	1165	1294	1180	1310	1778	2000	1778	2000	1227	1362	811	911
Záv. modlitba	706	796	706	796	1165	1610	1433	1610	1435	1613	1437	1616	1227	1616	707	798
Kompletář:	1238	1374	1242	1379	1247	1384	1250	1387	1254	1391	1257	1395	1260	1398	1238	1374

Liturgická čtení

Neděle 19. 7. – 16. neděle v mezidobí

1. čt.: Jer 23,1–6
 Ž 23(22),1–3a.3b–4.5.6
 Odp.: 1 (*Hospodin je můj pastýř, nic nepostrádám.*)
 2. čt.: Ef 2,13–18
 Ev.: Mk 6,30–34

Pondělí 20. 7. – nez. památka sv. Apolináře

1. čt.: Ex 14,5–18
 Ex 15,1–2.3–4.5–6
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)
 Ev.: Mt 12,38–42

Úterý 21. 7. – nez. památka sv. Vavřince z Brindisi

1. čt.: Ex 14,21–15,1
 Ex 15,8–9.10+12.17
 Odp.: 1a (*Zpívejte Hospodinu, neboť je velmi vznešený.*)
 Ev.: Mt 12,46–50

Středa 22. 7. – památka sv. Marie Magdalény

1. čt.: Pis 3,1–4a
 nebo 2 Kor 5,14–17
 Ž 63(62),2.3–4.5–6.8–9
 Odp.: 2b (*Má duše po tobě žízní, Pane, můj Bože!*)
 Ev.: Jan 20,1.11–18

Čtvrtek 23. 7. – svátek sv. Brigity

1. čt.: Gal 2,19–20
 Ž 34(33),2–3.4–5.6–7.8–9.10–11
 Odp.: 9a (*Okuste a vizte, jak je Hospodin dobrý.*)
 Ev.: Jan 15,1–8

Pátek 24. 7. – nez. památka sv. Šarbela Machlúfa

1. čt.: Ex 20,1–17
 Ž 19(18),8.9.10.11
 Odp.: Jan 6,68b (*Pane, ty máš slova věčného života.*)
 Ev.: Mt 13,18–23

Sobota 25. 7. – svátek sv. Jakuba

1. čt.: 2 Kor 4,7–15
 Ž 126(125),1–2ab.2cd–3.4–5.6
 Odp.: 5 (*Kdo sejí v slzách, žnout budou s jasotem.*)
 Ev.: Mt 20,20–28

Z JINÝCH NAKLADATELSTVÍ

NENÍ ANDĚL JAKO ANDĚL

Veronika Katarína Barátová • Ze slovenštiny přeložil

Richard Machan • Odpovědný redaktor Richard Straberger

Poslední dobou jako by náš svět, plný nejistoty, existenciální úzkosti, vnitřní prázdnoty a beznaděje, chtěl zkrásnět. Svět zaplavili andělé. Nepřeberné množství publikací se věnuje andělskému fenoménu a probouzí ve čtenáři touhu po zážitku. Jsou však mnohé andělské terapie, vykládání andělských karet, zjevování se andělů a různé formy komunikace s nimi v souladu s křesťanskou vírou? Tato knížka nabízí čtenáři pomoc při rozlišování ve světle Písma svatého a katolického učení. Velmi jednoduchým způsobem poskytuje dostatečný vhled do dané problematiky a reaguje tak na aktuální bestsellery na knižním trhu. Čtenářům může posloužit jako orientační rozcestník, protože zkrátka ve světle křesťanské tradice „není anděl jako anděl“.

*Karmelitánské nakladatelství
Brož., 102x165 mm, 136 stran, 139 Kč*

**NOVÉNA KE SVATÉ ZDISLAVĚ,
PATRONCE RODIN**

Výkonná redaktorka Eva Fuchsová • Předmluva P. Benedikt Mohelník OP, provinciál

Novéna se snaží v základních rysech postihnout celé bohatství povolání k manželství a k rodinnému životu. Opírá se

přítom o učení obsažené v Katechismu katolické církve a nechává zaznívat Boží slovo. První tři dny novény se zaměřují na samotné manželství. Následující tři dny se soustřeďují na rodinu a poslední tři dny obracejí pozornost na lidskou rodinu v širším smyslu, na církev a společnost. Vyšlo s církevním schválením.

*KRYSTAL OP, s.r.o. • Třetí vydání
Brož., A6, 32 stran, 30 Kč*

MARIÁNSKÁ ROZJÍMÁNÍ

Krátká rozjímání od významných osobností církve na 31 dnů. Na závěr jsou přidány loretánské litanie.

*Trapistky • Brož., A6, křídový papír,
32 stran, 50 Kč*

TVÁŘÍ V TVĚŘ BOHU

Dom Samuel, opat kláštera Nový Dvůr

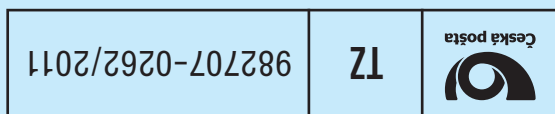
Malý průvodce modlitbou. Dom Samuel představuje kořeny a způsoby modlitby, zabývá se našimi pocity při modlitbě, či jak hřích ovlivňuje náš vnitřní život.

*Trapistky • Brož., 98x142 mm,
křídový papír, 32 stran, 50 Kč*

Po dobu letních prázdnin bude v naší prodejně v Olomouci na Dolním náměstí v sobotu zavřeno.

Objednávky knih - tel. 587 405 431 • Administrace a inzerce týdeníku Světlo - tel./fax 585 222 803 • Matice cyrilometodějská s. r. o.,
Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1, e-mail: knihy@maticecm.cz • Kompletní nabídku knižní produkce MCM naleznete na internetové adrese www.maticecm.cz

Matice cyrilometodějská s. r. o.
Dolní nám. 24
771 11 Olomouc 1

SVĚTLO - týdeník Matice cyrilometodějské. Vydává Matice cyrilometodějská v Olomouci, Dolní nám. 24 - IČO 533866. Tiskne nakladatelství Matice cyrilometodějská s. r. o., Olomouc. Redakce: šéfredaktor Josef Váček, redaktor Mgr. Daniel Dehner. Vychází s církevním schválením Arcibiskupství olomouckého č. j. 54/98 ord. Církevní schválení se uděluje časopisům jako potvrzení, že v nich nejsou bludy v oblasti víry a mravů. Nezapomněla to však, že udělovatel schválení se ztotožňuje s názory jednotlivých článků. Adresa redakce a administrace: Matice cyrilometodějská s. r. o., Dolní nám. 24, 771 11 Olomouc 1; telefon a fax 585 222 803 (e-mail: svetlo@maticecm.cz; <http://svetlo.maticecm.cz>; objednávky týdeníku: e-mail: periodika@maticecm.cz; tel.: 585 220 626; objednávky knih: e-mail: objednavky@maticecm.cz; tel.: 587 405 431, www.maticecm.cz; inzerce: knihy@maticecm.cz). Registrační značka MK CR E 7225. Administrace pro Slovenskou republiku: RODENY, Vinohradnícka 11, 949 01 Nitra, telefon 0042137741 83 83; podávání novinových zásilek povolené SP, s. p. ZSRP Bratislava, č. j. 335-OPC zo dňa 21. 5. 1996. Prohlášení redakce: U článků o tzv. soukromých zjeveních, k nimž se doposud církevní autorita nevyjádřila (jako Litmanová, Medzgorje aj.), se podřizujeme konečnému úsudku církve. Nevyžádané nezveřejněné příspěvky nevracíme.